

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 11-2024

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**
**“Thúc đẩy sự tham gia
vào đời sống Giáo Hội”**
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2023)

THÁNG 10-2024
PM. CAO HUY HOÀNG

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: **Sống Theo Lời Chúa TV**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 11-2024

HƯỚNG TỚI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH “Thúc đẩy sự tham gia vào đời sống Giáo Hội” (Trích Thư Chung HĐGM VN -2023)

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-10-2024

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM THƯ MỤC VỤ GỬI CỘNG ĐỒNG DÂN CHÚA VỀ GIÁO HỘI THAM GIA

Anh chị em thân mến,

Chúng tôi, các giám mục tham dự Hội nghị thường niên kỳ II năm 2023 tại Trung tâm Mục vụ Tổng Giáo phận (TTMV TGP) Sài Gòn - Thành phố Hồ Chí Minh, xin gửi đến anh chị em lời chào thân ái và tình hiệp thông trong Chúa Kitô.

Trong Thư Chung nhân dịp Đại hội Hội đồng Giám mục (HĐGM) năm 2022, chúng tôi đã đề nghị lộ trình mục vụ cho ba năm liên tiếp: Cùng cố sự hiệp thông (2023); Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội (2024) và Cùng nhau loan báo Tin Mừng (2025). Chúng tôi ghi nhận sự hưởng ứng nhiệt tình của mọi thành phần Dân Chúa để củng cố sự hiệp thông với Chúa, thể hiện qua việc học hỏi Lời Chúa và những chấn chỉnh kỷ luật Phụng vụ, nhất là Phụng vụ Thánh Thể; và củng cố tình hiệp thông huynh đệ, thể hiện qua đời sống hiệp nhất cộng đoàn và qua những hoạt động bác ái thiết thực. Qua thư này, chúng tôi đề nghị anh chị em tiếp tục sống tình hiệp thông, đồng thời mời gọi anh chị em thực hiện chương trình đã đề ra cho năm 2024 là Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội.

1 - Nền tảng của sự tham gia

Tham gia là một trong ba yếu tố căn bản của Giáo hội hiệp hành. Ở đó, mọi người đều bình đẳng, cộng tác tùy theo ơn gọi của mình và phục vụ lẫn nhau qua các ân huệ đã lãnh nhận từ Chúa Thánh Thần. Việc tham gia xây dựng Giáo hội là sứ mạng tự bản chất của người Kitô hữu. Qua Bí tích Thanh tẩy, chúng ta cùng chung một phẩm giá là con Thiên Chúa, thành viên của gia đình Giáo hội, anh chị em trong Đức Kitô, cùng tham dự vào chức năng tư tế, ngôn sứ và vương đế của Người. Tài liệu làm việc của Thượng HĐGM thế giới lần thứ XVI nêu rõ: “Bí tích Rửa tội tạo ra một sự đồng trách nhiệm

thực sự giữa tất cả các phần tử của Giáo hội, được thể hiện qua sự tham gia của tất cả mọi người vào sứ vụ và qua việc xây dựng cộng đoàn Giáo hội tùy theo đặc sủng của mỗi người” (số 20). Đức Thánh Cha Phanxicô nhấn mạnh: “Tất cả những người đã được rửa tội đều được mời gọi tham gia vào đời sống và sứ vụ của Giáo hội. Nếu không có sự tham gia thực sự của Dân Chúa, nói về hiệp thông có nguy cơ chỉ còn là một ước vọng đạo đức... Trao quyền cho mọi người tham gia là một bổn phận thiết yếu của Giáo hội!” (Diễn từ khai mạc Thượng HĐGM thế giới XVI, ngày 09/10/2021).

2 - Tâm quan trọng của sự tham gia

Như anh chị em đã biết, Giáo hội công giáo hoàn vũ đang cử hành Thượng HĐGM thế giới lần thứ XVI với chủ đề Hướng tới một Giáo hội hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ. Trong tiến trình chuẩn bị Thượng Hội đồng, mọi thành phần Dân Chúa đều được mời gọi nói lên những ưu tư và kỳ vọng của mình. Hai giám mục Việt Nam được Đức Thánh Cha bổ nhiệm sẽ tham dự phiên họp Đại hội của Thượng Hội đồng tại Rôma vào tháng Mười năm nay. Các ngài đại diện cho Dân Chúa tại Việt Nam, đóng góp ý kiến trong tinh thần đồng trách nhiệm và hiệp thông sâu xa với Giáo hội hoàn vũ.

Tại Việt Nam, do hoàn cảnh lịch sử, cùng với những khó khăn trong đời sống và cách hiểu giáo lý chưa đúng, một số giáo dân sống đức tin thụ động và dửng dưng với những hoạt động của cộng đoàn địa phương. Với họ, đời sống đức tin chỉ bao hàm trong việc tuân giữ ngày Chúa nhật. Do đó, thúc đẩy sự tham gia vào đời sống và sứ mạng của Giáo hội tại Việt Nam là một nhu cầu cấp thiết.

3 - Những đề nghị

Một cách cụ thể, chúng tôi muốn nhấn nhủ và mời gọi anh chị em nhiệt tình và chủ động tham gia xây dựng Giáo hội ngay chính nơi mình đang sống và làm việc.

- Anh em linh mục hãy ý thức chức tư tế thừa tác mà mình được lãnh nhận là để phục vụ chức tư tế cộng đồng do Bí tích Rửa tội. Cả hai chức tư tế, theo cách thức riêng của mình, đều tham dự vào chức tư tế duy nhất của Đức Kitô. Do đó, các chủ chăn có chức thánh phải nhìn nhận và phát huy phẩm giá và trách nhiệm của giáo dân trong Giáo hội. Các ngài cần sẵn sàng lắng nghe ý kiến của họ, tín cần giao phó công tác để họ phục vụ Giáo hội, cho họ tự do và quyền hạn để hành động, hơn nữa, cũng nên khuyến khích và tạo điều kiện để họ đảm nhận những công việc do chính họ khởi xướng (x. LG 37).

Các linh mục cần tổ chức những lớp đào tạo giáo dân, giúp họ hiểu đúng về vai trò, bổn phận, ơn gọi và sứ mạng của họ trong Giáo hội. Tại các giáo xứ, linh mục và tu sĩ không kiêm nhiệm hết mọi việc thay thế giáo dân, nhưng hướng dẫn và đồng hành để giúp họ chu toàn ba chức năng của Bí tích Thanh tẩy.

- Anh chị em tu sĩ là những người đang sống theo ba lời khuyên Phúc âm, như dấu chỉ sự hiện diện của Nước Trời giữa trần gian, đồng thời dấn thân vào mọi môi trường của xã hội, như muối và ánh sáng giữa đời. Anh chị em hãy sống đúng và phát huy đặc sủng của mình, đồng thời cộng tác với các linh mục giáo phận, củng cố đời sống đức tin nơi các tín hữu và tích cực dấn thân trong những hoạt động bác ái và xã hội như chúng ta đang làm, góp phần làm toả sáng hình ảnh Đức Kitô trong xã hội hôm nay.

- Anh chị em giáo dân hãy ý thức về sứ mạng và vai trò của mình trong Giáo hội. Nhờ phẩm giá chung do phép Rửa tội, anh chị em là những người đồng trách nhiệm với tất cả các linh mục và tu sĩ nam nữ, đối với sứ mệnh của Giáo hội. Anh chị em không những thuộc về Giáo hội mà là Giáo hội (x. Christifideles laici, số 9). Do đó, hãy nhiệt thành tham gia và cộng tác chặt chẽ với các linh mục để xây dựng Giáo hội và thực thi sứ mạng làm chứng cho Chúa ở giữa đời.

Cách riêng, các thành viên Hội đồng Mục vụ giáo xứ, giáo lý viên, thừa tác viên ngoại thường của Bí tích Thánh Thể, những người đặc trách Phụng vụ, thành viên của các hiệp hội và hội đoàn, cần có đời sống nội tâm và học hỏi giáo huấn của Giáo hội để tham gia các sinh hoạt với tinh thần siêu nhiên, tích cực nhiệt thành mà vẫn luôn hiệp thông hài hòa với các linh mục, tu sĩ và cộng đoàn.

Anh chị em thân mến,

Di sản đức tin của hơn 400 năm loan báo Tin Mừng tại Việt Nam được trao phó cho chúng ta. Di sản ấy đã phải đánh đổi bằng lao nhọc của các bậc Tiền nhân và máu các Thánh tử đạo. Chúng ta có bổn phận gìn giữ và phát triển, để có thể chuyển tải di sản ấy cho các thế hệ tương lai. Xin anh chị em cùng với chúng tôi, theo bậc sống và khả năng Chúa ban, xây dựng một Giáo hội hiệp hành như chúng ta mong muốn.

Năm 2023 này, Giáo hội công giáo Việt Nam kỷ niệm 35 năm các anh hùng tử đạo được phong hiển Thánh (1988-2023). Đây là dịp để chúng ta học hỏi về lịch sử loan báo Tin Mừng tại Việt Nam, về gương anh hùng của các bậc Tiền nhân, qua đó chúng ta dâng lời tạ ơn Chúa, nguyện bước tiếp thế hệ đi trước, viết lên những trang sử hào hùng của Giáo hội, dần thân làm chứng cho Chúa và góp phần xây dựng Quê hương an bình, thịnh vượng.

Nguyện xin Đức Trinh Nữ Maria, Thánh Cả Giuse, và các Thánh tử đạo Việt Nam cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta. Chúc anh chị em luôn mạnh khỏe, bình an và tràn đầy niềm vui trong ơn Chúa.

TTMV TGP Sài Gòn - Tp. Hồ Chí Minh, ngày 22 tháng 9 năm 2023
(*đã ký*) (đã ấn ký)

+ <i>Giuse Đỗ Mạnh Hùng</i>	+ <i>Giuse Nguyễn Năng</i>
<i>Giám mục Giáo phận Phan Thiết</i>	<i>Tổng Giám mục TGP Sài Gòn -</i>
<i>Tổng Thư ký HĐGM Việt Nam</i>	<i>Tp. Hồ Chí Minh</i>
	<i>Chủ tịch HĐGM Việt Nam</i>

**01/11 LỄ CÁC THÁNH NAM NỮ, lễ trọng và buộc.
Kh 7, 2-4.9-14; 1Ga 3,1-3; Mt 5,1-12a.**

SỐNG YÊU, ĐỂ NÊN THÁNH GIỮA ĐỜI THƯỜNG

“Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó”

Út hỏi: “Các Thánh trên trời là ai vậy mẹ?” Bà Sáu trả lời: “Là những con người đã sống ở trần gian, có lòng kính mến Chúa và yêu thương người. Họ được Chúa cho lên thiên đàng sống sự sống đời đời với Thiên Chúa đó, con à”. “Mẹ ơi, Bó ghét mấy người kia lắm, vậy bố có được làm thánh không? Có được lên thiên đàng không?”. Bà Sáu khựng lại một chút, rồi trả lời: “Con cầu nguyện cho bố đừng ghét người ta nữa. Ai cũng có cái đáng yêu đáng thương của họ! Kính lễ sốt sắng mà chẳng yêu thương người ta thì Chúa không vui đâu”.

Nghe câu chuyện của mẹ con bà Sáu, ông Tư bỗng nhớ tới bài thơ “Xin Đừng” của Á Giang Hồ, mà anh Sơn Túí Đỏ vừa phổ nhạc, vừa trình bày rất đẹp:

“Xin đừng sáng lễ chiều kinh, về nhà cãi cọ, lại khinh khi người. Xin đừng lần chuỗi năm mươi, mà vờ không thấy cảnh người bi ai. Xin đừng nguyện ngắm hôm mai, mà xua kẻ khó đứng ngoài cổng xa. Xin đừng hát khúc tình ca, mà lòng vô cảm như là đá trơ. Xin đừng dệt nhạc, làm thơ, mà qua mắt Chúa, hững hờ, dửng dưng. Xin đừng làm bộ rung rung, mà tâm nói nhỏ tay đừng cho đi. Xin đừng giả dạng từ bi, mà vun tiền của, nghĩa tình đầu môi. Xin đừng thờ phượng Chúa Trời, mà không yêu nổi loài người Chúa yêu.

Lòng ơi dối trá đã nhiều. Thôi thì dừng lại, mà yêu thật thà. Yêu như Chúa đã yêu ta: hết tình dâng hiến mới là Đạo Yêu”

Vâng! Thiên Chúa là tình yêu. Nơi nào có tình yêu, nơi ấy có Thiên Chúa. Vì thế, nếu có bà Sáu nào đó định nghĩa: “Các thánh trên trời là những người phàm đã có lòng kính mến Chúa yêu thương người”, thì cũng hẳn là một định nghĩa không sai.

Quả thực, quốc có quốc pháp, gia có gia quy, Nước Trời cũng có Lễ luật, có Hiến Chương, Hiến Pháp.

Lề luật của Thiên Chúa là “Mười điều răn”, trong đó có 3 điều mà con người phải giữ, phải sống, đối với Thiên Chúa và 7 điều phải giữ, phải sống đối với con người. Mười điều được tóm lại thành hai điều mà thôi, là “trước kính mến một Đức Chúa Trời trên hết mọi sự, sau lại yêu người như mình ta vậy”.

Lời Chúa trong ngày lễ Các Thánh, Chúa Giê-su đưa ra một chuẩn mực để các gia đình nên thánh, đó là Tám Mối Phúc Thật hay còn gọi là Hiến Chương Nước Trời. Tám mối phúc là cách sống của chính Chúa Giê-su đã sống, để ai tin vào Người và sống như Người đã sống, thì người ấy được sống đời đời.

Là người phạm, không dễ gì sống được Tám Mối Phúc, nhưng các thánh trên trời đã nhờ ơn Chúa mà chiến thắng lòng mê muội phù vân, để sống tinh thần nghèo khó: khiêm nhường nhận ra tất cả là hồng ân Chúa, để họ thuộc trọn về Chúa. Họ đã sống hiền lành nhân hậu và chấp nhận đau đớn vì yêu người, như Chúa Giê-su đã yêu. Họ khát khao điều công chính cho mình, điều thiện hảo cho người. Họ xót thương người như Chúa đã xót thương. Họ giữ lòng tinh tuyền với Chúa và cũng giữ cho người điều thanh cao. Họ sống hòa bình với mọi người và anh dũng làm chứng cho Nước Tình Yêu của Thiên Chúa: hy sinh tất cả cho danh Chúa cả sáng, cho đạo yêu của Thiên Chúa được mở rộng, cho tình yêu của Thiên Chúa tỏa lan và thấm dẫm trong lòng mọi người. Tạ ơn Chúa vì lòng Chúa xót thương!

Mừng lễ các thánh trên trời, trong đó chắc chắn có ông bà, cha mẹ, gia tộc của chúng ta, thì ước gì, mỗi người mỗi nhà trước tiên sám hối tội “chưa kính mến Chúa, chưa yêu người, chưa sống tám mối phúc của Chúa Giê-su dạy”, tiếp đến là “xin lỗi Chúa, xin lỗi mọi người” và đổi mới cách sống để “kính mến Chúa, yêu thương người, sống như Chúa Giê-su đã sống” với ước nguyện và hy vọng được sum họp cả nhà trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nên thánh giữa đời nhờ lề luật và hiến chương của Chúa, để cả nhà được bình an hạnh phúc ở đời này, và được sum họp đời sau trong Nước Chúa. Amen.

**01/11 LỄ CÁC THÁNH NAM NỮ, lễ trọng và buộc.
Kh 7, 2-4.9-14; 1Ga 3,1-3; Mt 5,1-12a.**

ĐẶT VẬN MỆNH ĐÒI MÌNH TRONG TAY CHÚA

“Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó”

Phàm ai sống trên đời này, đều cũng muốn khẳng định mình là ông chủ của cuộc đời mình, có quyền sử dụng cuộc đời mình theo ý mình, cái tôi của mình luôn là số một. Không ai dễ gì từ bỏ mình. Thế nhưng, các thánh, cũng là những người phàm như chúng ta, nhưng sống ngược lại với cái lẽ xoàng thường ấy: Họ nhận ra tất cả những gì mình có, ngay cả sự hiện diện của mình, đều là quà tặng, là hồng ân của Chúa, và Chúa mới là chủ cuộc đời của họ. Không phải họ nghèo, nhưng họ sống tinh thần nghèo, nghĩa là, họ xác nhận tất cả đều không phải của mình, nhưng là của Chúa. Và họ hoàn toàn thuộc về Chúa.

Đức khó nghèo hay lòng khiêm nhường từ bỏ mình để tín thác vào Chúa, là khởi điểm cho các nhân đức khác, là tín hiệu vui cho một mùa lễ hành bình an. Tự xem mình trắng tay, tự xem mình bất tài vô dụng, mới dễ hiền lành, mới dễ chấp nhận đau khổ, mới dễ chạnh lòng trước nỗi đau của người, mới dễ vươn tới điều thiện hảo hơn, mới dễ nhìn ra giá trị chóng vánh phù du của phàm tục mà giữ lòng mình tinh tuyền không mê muội, và mới dễ nói cho thiên hạ biết về một Thiên Chúa là Người Cha vĩ đại, yêu thương quan phòng hào phóng.

Con đường của các thánh là con đường của Chúa Giê-su, con đường khiêm nhường tự hạ, con đường hóa sắc ra không, con đường từ bỏ cái ngắn hạn để được cái vĩnh cửu trong Thiên Chúa. Con đường của các thánh là con đường tám mối phúc thật, mà mối nào cũng bắt đầu từ việc bỏ mình để tín thác hoàn toàn vào Thiên Chúa. Con đường của các thánh “đặt vận mệnh đời mình trong tay Chúa”, mở ra cho các gia đình niềm hy vọng nên thánh giữa đời, để cả nhà được sum họp trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến, tín thác hoàn toàn vào Chúa, yêu Giáo Hội, yêu nhau và yêu hết mọi người. Amen.

01/11 THỨ SÁU TUẦN 30 TN

Pl 1, 1-11; Lc 14, 1-6

THẬT LÒNG YÊU CHÚA, THẬT LÒNG YÊU NGƯỜI

“Trong ngày Sabbat, ai trong các ông có con lừa hay con bò rơi xuống giếng mà không kéo nó lên sao”.

Có tâm sự rằng: “Tội nghiệp các ca đoàn luôn bị mọi người xem là những người thích biểu diễn. Tội nghiệp các ca trưởng không những luôn cố gắng ra công chọn bài hát cho đúng với phụng vụ, mà còn nhiệt tình tập hát, hướng dẫn một chút về ý nghĩa các bài hát, để các ca viên hát với hết tâm tình mến yêu, để cộng đoàn sốt sắng kết hiệp với Chúa...thế mà, nhiều người, kể cả những người đáng ra phải trân trọng sự tham gia của ca đoàn, thì vẫn nhìn ca đoàn như một đám biệt phái, biểu diễn!”

Một tâm sự khác: “Chồng em là chủ tịch Hội Đồng Mục Vụ, bỏ hết việc nhà, lo việc giáo xứ, vậy mà có người nói: “Nó muốn làm nổi í mà”. Tội nghiệp chồng! Thương chồng lắm”.

Vâng, người trong cuộc tự hiểu. Nhưng dầu thế nào đi nữa, thì những nhận xét ấy cũng nhắc nhở mỗi người về bản phận yêu mến và phục vụ Chúa cách chân thành, đồng thời, luôn phải rà soát lại cách sống đạo, để tránh cách sống đạo giả hình!

Chúa Giê-su lên án những biệt phái và luật sĩ khoa trương, biểu diễn đạo đức: Giữ luật Chúa mà không xót thương người.

Chúa cũng không vui khi mỗi người chúng ta giả vờ yêu Chúa, giả vờ yêu nhau. Có người nói: “Bởi, Chúa biết rõ mỗi tác lòng. Còn chúng mình, chỉ giỏi xét đoán mà thôi”.

Ước gì các gia đình thật lòng yêu Chúa, yêu giáo hội, yêu nhau và yêu tha nhân. Tình yêu Chúa thôi thúc cả nhà yêu mến giáo hội, tham gia đời sống giáo hội là yêu nhau và yêu người. Ông Tu hay nói: “Tình yêu làm nên chiếc bánh. Chiếc bánh bẻ ra vì yêu. Mến Chúa mà không yêu người, là sống dối. Yêu người mà không vì mến Chúa, lại vì yêu mình, có thể là tội ác”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thật lòng yêu mến Chúa, yêu mến Giáo Hội, thật lòng yêu nhau, thật lòng yêu người. Amen.

02/11 T. BẢY. CẦU CHO CÁC TÍN HỮU ĐÃ QUA ĐỜI.

Lễ Nhất: G 19,1.23-27a; Rm 5,5-11; Ga 6, 51-59

XIN VÌ CÔNG NGHIỆP CHÚA GIÊ-SU

“Thịt Ta thật là của ăn, máu Ta thật là của uống”

Con người vẫn mãi mụ mị chuyện đời này và mơ hồ chuyện đời sau. Có người lúc nào cũng ngêu ngao bài hát “Cát bụi” của ông Trịnh Công Sơn như một chân lý: “Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi, để một mai tôi về làm cát bụi...”. Về làm cát bụi, như về một ngõ cụt đời đời, mà là chân lý được sao? Có lẽ nào Thiên Chúa dựng nên công trình con người xinh đẹp, rồi để cho công trình ấy phải tàn vong hư nát đời đời sao? Không thể như vậy!

Chúa Giê-su nói cho con người biết: con người có cuộc sống đời này, có sự chết, có sự sống lại, và có sự sống đời đời. Hành trình cuộc đời ấy là hành trình vui mừng và hy vọng dành cho những ai tin vào Chúa Giê-su, lắng nghe và thực hiện Lời Người, rước lấy Thánh Thể Người và bẻ bánh đời mình ra cho tha nhân được ăn, được vui sống tình người nơi cõi đất này.

Chúa nói: “Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết. Vì thịt Ta thật là của ăn, và máu Ta thật là của uống”.

Lời Chúa mời gọi các gia đình tin tưởng mãnh liệt vào Thiên Chúa quyền năng và giàu lòng thương xót. Người không muốn bất kỳ con người nào phải hư nát đời đời trong cõi chết ngàn thu, nhưng Người muốn tất cả sẽ sống đời đời với Thiên Chúa hằng sống. Thế nhưng, vì con người mê muội chuyện phù vân thế gian mà phụ ân tình Người. Vì thế, có thể nói, ai cũng đã qua đời trong khi hãy còn bao điều bất toàn, bất chính, và Thiên Chúa đưa họ về một nơi thanh luyện đôi chút, để khi lòng mến Chúa và lòng khao khát sự sống đời đời chín muồi, Người sẽ đưa họ vào hưởng sự sống đời đời của Người và với Người.

Lạy Chúa, vì công nghiệp Chúa Giê-su đã chết và đã sống lại, xin Chúa tha thứ cho các linh hồn trong luyện ngục, để họ được sống lại, và được sống đời đời trong Nước Chúa. Amen.

02/11 T. BẢY. CẦU CHO CÁC TÍN HỮU ĐÃ QUA ĐÒI.

Lễ Nhì: Is 25,6a.7-9; Rm 8,14-23; Lc 23,33.39-42.

SỐNG TÂM TÌNH SÁM HỐI CỦA TÊN TRỘM

“Hôm nay người sẽ ở trên thiên đàng với Ta”.

Bố già dặn các con yêu: “Đừng để mình mất cảm thức về tội nghe các con. Bao lâu mình không nhận ra tội, và cũng không nhận mình có tội, thì bấy lâu ma quỷ còn đắc chí, vỗ tay reo hò, ăn mừng chiến thắng vì mình đã dính bẫy của nó. Bởi, khi không nhận mình có tội, thì cũng chẳng có đau buồn, áy náy bứt rứt gì, và càng không có ý cầu xin ơn tha thứ. Hãy cảnh giác! Xã hội vô thần đang tiếp tay với ma quỷ tận dụng tất cả các phương tiện truyền thông, tận dụng mọi phương thế quảng cáo để rêu rao, cổ xúy một cách sống nghiêng về nửa cái con hơn là nửa cái người mà không cho là tội lỗi hay thất đức. Những cách sống ngược với Tin Mừng lại được chọn làm điển hình văn minh và là tiêu đề cổ vũ. Dần dà, ai nấy thành quen với cái tuyên truyền nhồi sọ ấy, rồi chân lý bỗng là chuyện thiên hạ làm được, mình cũng được làm. Sống thử tiền hôn nhân, ngừa thai, phá thai, hủy hoại khả năng sinh con, ngoại tình, ly dị, thanh trừng nhau, và bao nhiêu tội tày trời khác, chẳng hạn. Hầu như tất cả đều được định hướng đúng theo kế hoạch của quỷ và chủ trương của những người không muốn cho Giáo Hội Chúa Ki-tô tồn tại.

Ước gì các gia đình luôn cảnh giác, luôn tỉnh thức trước âm mưu thâm độc này. Đừng nghĩ mình vô tội, cũng đừng tự bào chữa mình vô tội, nhưng hãy sám hối và xin Chúa thứ tha.

Có cụ bệnh luôn sống tâm tình sám hối của tên trộm trên thập giá bên phải Chúa. Cụ thưa với Chúa trước khi đi ngủ: “Phần con, như thế này là đích đáng, vì con chịu xứng với việc con làm”. “Lạy Chúa, khi nào về nước Chúa, xin nhớ đến con”.

Lạy Chúa, phận người mỏng giòn nhưng tham lam mê muội, yếu đuối nhưng lại đầy tự mãn kiêu căng, nên đã phạm tội mất lòng Chúa. Xin Chúa tha thứ cho các linh hồn trong luyện ngục, và nhờ lòng xót thương, xin cứu rỗi các linh hồn. Amen.

02/11 T. BẢY. CẦU CHO CÁC TÍN HỮU ĐÃ QUA ĐỜI.

Lễ Ba: 2Mcb 12,43-45; Kh 21,1-5a.6b-7; Ga 17, 24-26

CON Ở ĐÂU, CHÚNG CŨNG Ở ĐÂY VỚI CON

“Con muốn rằng Con ở đâu, chúng cũng ở đây với Con”

Tất cả con người đều được Thánh Thần của Chúa Cha kêu gọi tới hưởng ơn cứu độ nhờ công nghiệp Chúa Giê-su Ki-tô. Như vậy, Chúa Giê-su Ki-tô là quà tặng quý giá của Thiên Chúa do lòng thương xót vô biên của Người. Thế mà, Chúa Giê-su lại nói: *“Những kẻ cha đã ban cho con”*. Hóa ra, trong tâm tư của Chúa Giê-su, mỗi tín hữu lại là một quà tặng quý giá mà Chúa Cha trao ban cho Người. Lẽ ra chúng ta phải quý chuộng Đức Giê-su biết bao và không thể tách rời xa Người, thì ngược lại, Đức Giê-su yêu mến và quý chuộng mỗi chúng ta đến nỗi Người xin với Cha rằng: *“Con muốn rằng Con ở đâu thì chúng cũng ở đó với Con, để chúng chiêm ngưỡng vinh quang mà Cha đã ban cho Con”*. Vinh quang ấy chính là Sự Sống Lại của Con Thiên Chúa làm người. Vinh quang ấy chính là Sự Sống Viên Mãn và Vĩnh Cửu của Người, vì Người là Thiên Chúa.

Chúa Giê-su hằng khao khát, và hằng cầu xin Chúa Cha cho mỗi chúng ta được sống với Người trong Sự Sống Vĩnh Cửu. Và không chỉ cầu xin, mà Người còn làm tất cả mọi điều có thể, kể cả chết đời mình đi, để chúng ta có được sự sống này.

Điều quan trọng còn lại ở nơi mỗi người, mỗi gia đình là nhận ra tình thương của Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su, và đáp trả tình thương ấy bằng cách tin tuyệt đối vào Người, sống theo Lời Người dạy, bước đi theo con đường của Người.

Chúa Giê-su đã khẩn xin cùng Chúa Cha *“Con muốn rằng Con ở đâu thì chúng cũng ở đó với Con”*, thì ai yêu mến thực thi Lời Người, sống như Người đã sống, thuộc về Người ở đời này, thì cũng sẽ được cùng ở nơi Người nơi hằng sống.

Lạy Chúa, xin thương cứu các linh hồn trong luyện ngục. Và xin cho các gia đình hết lòng mến yêu Chúa và thuộc trọn về Chúa ngay khi còn sống trên trần gian hôm nay. Amen.

02/11 THỨ BẢY TUẦN 30 TN

Lc 14,1.7-11.

ĐƯỢC THUỘC VỀ CHÚA, ĐƯỢC THUỘC VỀ NHAU

“Hễ ai nhắc mình lên, sẽ phải hạ xuống, và ai hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên”

Thiên Chúa là Đấng Thánh Thiện. Dấu chỉ mạc khải của sự thánh thiện ấy chính là đức khiêm nhường thâm sâu và lòng xót thương vô biên vô tận. Đức khiêm nhường của Thiên Chúa chống lại và chiến thắng sự kiêu căng của ma quỷ. Đức khiêm nhường của Thiên Chúa mở lối cho một lòng xót thương vĩ đại, lòng xót thương từ bỏ chính mình, lòng xót thương xuống đến tận cùng thấp, lòng xót thương chấp nhận nộp mạng Người Con dấu yêu để Người Con ấy hiến mạng sống đền thay tội lỗi và cứu chuộc nhân loại khỏi cái chết ngàn đời.

Chúa Giê-su là dung mạo của Thiên Chúa khiêm nhường và xót thương. Vì thế, Người mời gọi con người sống khiêm nhường như Người, để có lòng xót thương như Người. Ai có lòng khiêm nhường, người ấy có lòng xót thương và được cứu rỗi. Ngược lại, ai kiêu căng thì không có lòng xót thương, thì chống lại Thiên Chúa, và không được cứu rỗi.

Chúa Giê-su nói: “Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”. Có khiêm nhường mới sám hối. Còn kiêu căng thì không thể.

Kinh nghiệm sống của một vị cao niên nói với những người trẻ: “Có khiêm nhường mới yêu Chúa và được Chúa yêu, mới quý mến mọi người và được mọi người quý mến, mới thành công từ việc nhỏ đến việc lớn, và nhất là mới xây dựng được một gia đình yêu thương nhau, hạnh phúc, chung thủy”.

Một bạn trẻ giật mình: “À thì ra, vợ chồng mình bất hạnh vì hai đứa đều kiêu ngạo, chẳng đứa nào nhịn nhục được đứa nào”.

Ước gì gia đình là địa chỉ gần nhất để mỗi người học và thực hành đức khiêm nhường với Chúa Giê-su, như Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình có lòng khiêm nhường, tự hạ, tự hủy để được thuộc về Chúa, và được thuộc về nhau. Amen.

03/11 CHÚA NHẬT 31 THƯỜNG NIÊN.

Đnl 6,2-6; Hr 7,23-28; Mc 12,28b-34.

KHÔNG LÀ KHẨU HIỆU, NHƯNG LÀ MỘT ĐỜI SỐNG

“Không có giới răn nào trọng hơn hai giới răn: Mến Chúa và Yêu người”

Các luật sĩ Do Thái rất tự phụ về vốn học, vốn biết của họ. Họ biết rõ Luật Do Thái có 613 điều khoản, trong đó: 248 điều phải thi hành và 365 điều cấm. Vì thế, họ muốn thử xem kiến thức về luật của Chúa Giê-su đến đâu, và quan điểm của Người thế nào. Họ hỏi người, trong bấy nhiêu khoản luật ấy, thì khoản luật nào quan trọng nhất. Chúa Giê-su trả lời: Tất cả Lễ Luật tóm lại trong hai điều quan trọng mà thôi: “Kính mến Chúa trên hết mọi sự và yêu thương người như mình vậy”.

Như vậy, Chúa Giê-su không hủy bỏ luật nào, nhưng Người kiện toàn bộ luật ở điểm cốt lõi của luật là Tình Yêu. Thi hành bất cứ luật nào, mà không vì mến Chúa, không vì yêu người, thì đó là cách sống vụ hình thức, trống rỗng, vô nghĩa mà thôi.

Có người nói: gia đình là địa chỉ gần nhất, cụ thể nhất để con người thực hiện hai điều luật căn bản Mến Chúa, Yêu Người.

Nhận định ấy không sai, bởi con người được sinh ra và lớn lên trong một gia đình: là chiếc nôi êm đềm, là lời ru thanh thoát, là dòng sữa ngọt ngào, là nỗi đau dịu dàng, là hy sinh dâng hiến trong hân hoan... phát xuất từ tình yêu thương bắt nguồn từ Thiên Chúa khiêm nhường và thương xót. Yêu mến Thiên Chúa trên hết mọi sự, cha mẹ sẽ họa lại tình yêu và sự hiệp nhất của gia đình Ba Ngôi Thiên Chúa, bằng chính việc yêu thương hy sinh hiến thân mình cho con cái. Người sống trong gia đình có lòng mến Chúa và yêu thương nhau, sẽ noi gương chu toàn luật mến Chúa yêu người trong đời mình, và truyền lại cho con cháu!

Ước gì, “mến Chúa yêu người” không phải là khẩu hiệu của các gia đình, nhưng là một đời sống từ thế hệ này đến thế hệ kia.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu Chúa trên hết mọi sự, yêu Giáo Hội, yêu nhau và yêu người như Chúa đã yêu. Amen.

04/11 THỨ HAI TUẦN 31 THƯỜNG NIÊN.

Pl 2,1-4; Lc 14,12-14.

CHÚA GIÊ-SU DẠY CHÚNG MÌNH: “ĐỪNG VÔ CẢM”

“Ông chó mời các bạn hữu, nhưng hãy mời những người nghèo khổ và tàn tật”.

Các cụ uống trà buổi sáng, có người đang nhắc tới anh Thắng Mù, ông Tư bỗng nói: “Đời luôn có những nghịch lý: lẽ ra phải bận tâm tới những người bần cùng, đau khổ, xấu xí, thì ta lại cứ tìm đến với những người giàu có, sang chảnh, xinh đẹp mà thôi. Đáng lý ra phải chăm lo cho người tàn tật, què quặt, đui mù, thì ta lại mất quá nhiều thời gian cho bao chuyện phù du, ảo ảnh. Giúp người nghèo khổ, bệnh tật vài đồng lẻ thì tiếc xót tiếc xa, mà sắm sửa, mà ăn chơi với các quan ông quan bà tiền triệu, tiền tỷ thì hả hê sung sướng. Kẻ có quyền, có tiền, có nhan sắc sai đâu thì ta đánh đó, còn người ăn mày đồ ruột kia thì ta lấy mắt ngó làm thương!” Có cụ ngắt ngang: “Rồi nay tới lượt bọn mình già, cũng chẳng có ai thèm ngó tới! Ngày còn trẻ thì í a, í ới, lúc hết xuân lại ú ở ngu ngơ. Gieo ác có bao giờ gặt thiện!”

Đời, nó vẫn là như vậy đó! Còn các gia đình công giáo của chúng mình thì sao? Chúa Giê-su dạy chúng mình đừng vô cảm!

Mỗi người, mỗi nhà phải thi hành sứ vụ của Đức Ki-tô.

Sứ vụ ấy đòi hỏi chúng ta phải có cái nhìn của Chúa Ki-tô, nhìn để yêu thương, chứ không phải để xét đoán, để khinh bỉ. Sứ vụ ấy phải bắt nguồn từ việc “đặt mình vào trong hoàn cảnh của người khác”, để cảm thông, để thấu hiểu, để chạnh lòng xót thương người. Sứ vụ ấy là bước xuống, ngó xuống, kê tai xuống mà nghe tiếng rên rỉ của người đau khổ, là chạm tay xuống mà băng bó những vết thương méch máu của người hoạn nạn.

Có cụ nói: “Ông Tư ơi, xóa giùm những nghịch lý kia đi”. Ông Tư trả lời: “Ai yêu Chúa Giê-su, và yêu người như Chúa đã yêu, thì mới mong xóa được những nghịch lý tự nhiên ấy”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình có lòng xót thương người, nhất là những người đau khổ, đói nghèo, bất hạnh. Amen.

05/11 THỨ BA TUẦN 31 THƯỜNG NIÊN.

Pl 2,5-11; Lc 14,15-24.

CAN ĐẢM BỎ TẤT CẢ, ĐỂ ĐẾN DỰ TIỆC CỦA CHÚA

“Anh hãy ra ngoài đường ngoài ngõ, và cố ép người ta vào cho đầy nhà tôi”

Bữa tiệc Nước Trời là niềm vui Thiên Đàng, là hồng phúc cứu độ đã dọn sẵn. Thế mà, những người được mời đến dự tiệc lại không đến. Người nại lý do này, người vin lý do kia. Lý do nào cũng bắt nguồn từ lòng mê muội sự thế gian quá lẽ: kẻ tậu ruộng, người sắm bò, ai kia mới cưới vợ. Không thể bỏ ruộng, bỏ bò, bỏ vợ mà đến dự tiệc. Vì thế ông chủ mời hết những kẻ đau khổ, đui mù, tàn tật vào dự tiệc. Khách chưa đầy, chủ lại sai người ra khắp ngã đường mời tất cả mọi người, không trừ ai.

Ki-tô hữu là người được Thiên Chúa yêu thương mời gọi vào gia đình của Chúa qua Bí Tích Rửa Tội, để được nên Nghĩa Tử của Thiên Chúa, và còn được mời vào dự tiệc Nước Thiên Chúa. Người đã không chê bỏ ai, cho dầu là bần cùng hay tội lỗi. Điều quan trọng còn lại là sự đáp trả của chúng ta.

Chúa không muốn các gia đình mê muội sự phù vân thế gian này quá lẽ, mà từ chối lời mời long trọng, quý giá ấy. Bữa tiệc Nước Trời hôm nay, là Tiệc Lời Chúa và Tiệc Thánh Thể Chúa Giê-su. Tiếc là, nhiều người còn thờ ơ với việc nghe và sống Lời Chúa, nhiều người chẳng bận tâm tới việc tham dự thánh lễ, và rước lấy Thánh Thể Chúa, thì hướng chỉ nói đến việc bẻ tấm bánh đời mình ra mà sống Bí Tích Thánh Thể giữa đời.

Sắp tới giờ đi lễ chiều Chúa Nhật mà chồng còn uống rượu với bạn bè, vợ bảo: “Anh không thể bỏ được bữa nhậu này để sửa soạn mà đi lễ được sao? Chồng trả lời: “Lỡ rồi, uống luôn”. Con trai 9 tuổi nói: “Bố ơi, con đi lễ thay cho bố được không?”

Ước gì các gia đình yêu mến Chúa, can đảm bỏ bò, bỏ ruộng, bỏ vợ, bỏ việc, bỏ bạn bè, bỏ rượu mà đến dự tiệc của Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin yêu Chúa, khao khát và tham dự tiệc Lời Chúa, và Thánh Thể Chúa mỗi ngày. Amen.

06/11 THỨ TƯ TUẦN 31 THƯỜNG NIÊN.

Pl 2,12-18; Lc 14,25-33.

NẶNG LÒNG MẾN CHÚA, YÊU NGƯỜI

“Ai không từ bỏ tất cả của cải mình có, thì không thể làm môn đệ Ta”.

Ông Tư nói: “Mình cứ tưởng ba cái “danh, lợi, dục” nó ám mình cả đời, cho đến lúc nằm lạng ở một nơi chờ chết, mà nó vẫn còn ám. Ai dè, không phải vậy, không phải nó ám mình, mà chính mình thèm khát nó, chính mình mê muội nó đến nỗi không những không nhận ra nó tàn nhẫn với mình, mà còn cứ nghĩ cần có nó thì đời mình mới hạnh phúc”. Ông Năm ý kiến: “Ai cũng vậy thôi ông ơi! Nổi tiếng là thánh Xoài, mà đêm trở nặng, thánh nắm tay cụ bà, thều thào: “Có cúng đất cho nhà thờ, thì nhớ ghi tên tui, và nhớ xin cho tui cái kim tĩnh gằn bàn thờ ở đất thánh. Còn bà, nhớ là bà đã sáu sáu rồi đó. Không còn trẻ nữa đâu!”

Chúa Giê-su nói: “Ai không từ bỏ tất cả của cải mình có, thì không thể làm môn đệ Ta”. Lời Chúa thật khó thực hiện, nhưng không phải là không thể. Bởi, đành rằng cơm áo gạo tiền, của cải vật chất, nhà cửa sự nghiệp, vinh dự và cả những niềm vui chính đáng luôn thiết thân với đời sống con người, nhưng con người sống trong thời gian, và chính thời gian giúp mỗi người ngộ ra ai rồi cũng phải bỏ hết mọi sự mà ra đi tay trắng. Chúa muốn chúng ta sống tích cực hơn: không đợi đến lúc chết mới buông bỏ mọi sự, nhưng tập buông bỏ ngay khi còn khả năng nắm giữ, và buông bỏ để lòng mình nhẹ nhàng thanh thoát mà tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự. Có cụ chia sẻ kinh nghiệm: “Gia đình công giáo hạnh phúc, không phải là gia đình giàu có vật chất sang trọng, nhưng là gia đình biết xót thương và sẻ chia cơm áo gạo tiền cho người, vì lòng mến Chúa, yêu người”.

Biết con trai mình âm thầm giúp đỡ được nhiều người, trong gia tộc, ngoài xã hội, ngày nào bà Tư cũng lần chuỗi tạ ơn Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình không để nặng lòng với danh lợi dục trần gian, nhưng nặng lòng mến Chúa, yêu người. Amen.

07/11 THỨ NĂM TUẦN 31 THƯỜNG NIÊN.

Pl 3,3-8a; Lc 15,1-10.

HỎI CẢI ĐỂ NÊN CÔNG CHÍNH

“Trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải”

Hai từ sám hối và cải thiện, ghép lại thành từ hối cải. Hóa ra, sám hối và cải thiện là hai việc cần ắt có và đủ để làm nên một con người công chính. Nếu chỉ sám hối mà không cải thiện, không sửa đổi cho tốt hơn trước, thì chẳng khác gì người tìm được một lối thoát, mà không tìm được một lối đi. Chúa Giê-su chỉ ra cho chúng ta lối đi, khi Người mở đầu cuộc rao giảng Tin Mừng: “Hãy sám hối, và tin vào Tin Mừng”.

Vậy thì, Tin vào Chúa Giê-su, tin vào Tin Mừng của Người, chính là lối đi để làm nên một con người công chính. Và bây giờ, trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải.

Một gã bụi đời và một ả giang hồ kể: “Lần ấy, tụi con ăn nhậu trước nhà thờ Phú Dòng, có Thầy già Micae Lý Mẫu, Dòng Chúa Cứu Thế đi xe đạp, dừng lại nói chuyện một chút, rồi Thầy kết luận: “Trên thiên đàng toàn là những người tội lỗi có lòng hối cải. Các con đừng chơi bời nữa, mau sám hối đi, chịu khó đi lễ, nghe lời Chúa và sống Lời Chúa, để được Chúa thương và mọi người quý mến”. Thầy ơi! Nhớ Thầy! Giờ này Thầy ở đâu?”

Vâng, “Trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải”. “Dưới đất, các gia đình sẽ vui mừng vì một đứa con hư đốn sám hối và biết làm lại cuộc đời”. Có vẻ như: “Nhà nào cũng có đứa hư đốn”. Một là để mình liên li cầu nguyện cho con. Hai là để mình cảm thông thấu hiểu với nỗi đau của các cha mẹ. Và ba là, để biết lòng Chúa Cha đau đớn dường nào, khi chính mình lại là đứa con tội lỗi hư đốn mà không hối cải trở về với Cha.

Chúa tìm con chiên lạc, tìm đồng bạc đánh mất. Chúa không muốn mất đi một ai cả. Vậy, khi nhớ đứa con mình hư đốn, thì ước gì các gia đình cũng nhớ: Chúa đang chờ nhà mình hối cải!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết giúp nhau hối cải, để cả nhà sum họp với nhau hôm nay, và với Chúa mai sau. Amen.

08/11 THỨ SÁU TUẦN 31 THƯỜNG NIÊN.

Pl 3,17-4,1; Lc 16,1-8.

SÓNG ĐỜI NÀY, ĐỂ ĐƯỢC ĐỜI SAU

“Con cái đời này khi đối xử với đồng loại thì khôn khéo hơn con cái sự sáng”

Một cụ chia sẻ: “Đến tuổi chiều, nhìn lại cuộc đời có bao nhiêu năm đi nữa, thì nó cũng qua nhanh như một giấc ngủ trưa. Tất cả những gì mình có, cứ tưởng là của mình, cứ sử dụng theo ý mình, cứ làm lợi cho mình ở đời này. Giờ mới ngộ ra, tay trắng vẫn hoàn trắng tay! Lây của Chúa làm của mình, chẳng sinh lợi gì cho Chúa, chẳng sinh lợi gì cho mình! Thật đáng tiếc!”

Vâng, lây của Chúa làm của mình, là căn bệnh, nếu không nói là tội lỗi phổ biến nhất mà ai cũng mắc phải. Có ai dám nói tội tự mình mà có. Thế mà, sự hiện hữu, sự sống, sức khỏe, tài năng, trí hiểu, nhan sắc, tiền bạc, của cải, sự nghiệp... đều nhận về là của mình, và sử dụng theo ý mình cách tùy tiện. Có người sử dụng sức khỏe tài năng của mình vào chuyện vô bổ! Có người sử dụng nhan sắc của mình để chuốc họa vào thân! Có người dùng tiền bạc của mình để sắm cho mình lời nguyền rũa vô cảm.

Chúa muốn chúng ta khiêm tốn và khôn ngoan nhận ra tất cả là hồng ân Chúa, để sử dụng mọi thứ Chúa ban theo thánh ý Chúa, là sắm sửa cho mình một cuộc sống đời sau hạnh phúc.

Thế thì, khi sử dụng sự sống đời này mà không mang lại sự sống đời sau, ấy là lúc chúng ta là quản lý bất lương, bất hảo!

Nghe chuyện thời sự một đám bạn trẻ xinh đẹp bị công an bắt quả tang tập trung hút chích ở phòng karaoke, lắc nhảy, ngỗ ngược, một người mẹ khóc nức nở: “Trời ơi, sao các con đại dột thế! Tuổi trẻ và sức khỏe để làm những việc như vậy sao?”

Ước gì các gia đình vui sống ở đời này, nhưng luôn nhắc nhở nhau tính liệu cho nhà mình một chỗ dung thân ở đời sau, bằng cách sử dụng hồng ân Chúa ban vào việc mến Chúa yêu người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình quý chuộng sự sống Chúa ban ở đời này, và sử dụng hồng ân sự sống đúng ý Chúa. Amen.

**09/11 CUNG HIẾN ĐỀN THỜ LA-TÊ-RA-NÔ, lễ kính.
Ed 47,1-2.8-9.12 (hoặc 1Cr 3,9c-11.16-17); Ga 2,13-22.**

ĐỀN THỜ MỚI CỦA THIÊN CHÚA

“Người có ý nói đền thờ là thân thể Người”

Chúa Giê-su thanh tẩy đền thờ Giê-ru-sa-lem, vì người Do Thái đã biến nơi cha ông thờ phượng Thiên Chúa thành nơi buôn bán. Người Do Thái cho là Chúa Giê-su phạm thượng vì Người không có quyền làm việc đó, Người bảo cho họ biết: “Các ông cứ phá huỷ đền thờ này đi, nội trong ba ngày Ta sẽ dựng lại”. Thánh Gioan chú thích câu này: Người có ý nói đến Đền Thờ Giê-ru-sa-lem Mới là Thân Thể Người. Hẳn là không ai hiểu ra được điều gì cho tới khi Người từ cõi chết sống lại.

Việc thờ phượng Thiên Chúa của dân riêng Người đã bị tục hóa đến nỗi họ dựng nên một Thiên Chúa theo khuôn mẫu của họ, chỉ để tìm mưu lợi phần trần gian cho họ mà thôi.

Sách Egiêkiel viết: “Tôi đã thấy nước từ bên phải đền thờ chảy ra, và nước ấy chảy đến ai, thì tất cả đều được cứu rỗi”.

Hóa ra, lời này không chỉ về đền thờ Giê-ru-sa-lem, mà chỉ về Chúa Giê-su như Thánh Gioan giải thích: “Người có ý nói đền thờ là thân thể Người”. Vâng, Đền Thờ Mới là Thân Thể Đức Giê-su Ki-tô, Nước và Máu từ cạnh sườn chảy ra, tuôn thành dòng suối ơn cứu độ, cho hết thảy những ai tin vào Người.

Từ thân thể tự hiến, chịu chết và sống lại của Chúa Giê-su, mỗi tín hữu đều được “nước từ bên phải đền thờ chảy ra” thanh tẩy và cứu độ. Và từ đó, mỗi tín hữu được tháp nhập với thân thể Chúa Ki-tô và trở nên Đền Thờ cho Thiên Chúa cư ngụ. Thánh Phaolô nói: Anh em không biết anh em là đền thờ của Thiên Chúa và Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong anh em sao?

Ước gì mỗi người thờ phượng Thiên Chúa ngay linh hồn thân xác mình, gìn giữ hồn xác mình luôn hoàn toàn thuộc về Thiên Chúa và cuộc sống mình chỉ để làm vinh danh Chúa mà thôi.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến Chúa trên hết mọi sự, và sống yêu người để làm chứng cho tình Chúa yêu. Amen.

09/11 THỨ BẢY TUẦN 31 THƯỜNG NIÊN.

Pl 4, 10-19; Lc 16, 9-15

GIỮ CHỮ TÍN VỚI CHÚA, VÀ VỚI NHAU

“Nếu các con không trung thành trong việc tiền của gian dối, thì ai sẽ giao của chân thật cho các con”

Có một nhận định rằng: “Những năm gần đây, cuộc sống dân mình có khá hơn rồi, không đến nỗi nghèo khổ, thiếu thốn như trước. Có người, đã khá đầy đủ. Có người dư dật đến thừa mứa. Thế nhưng, giữa cái khá, cái đủ, cái dư thừa ấy, vẫn đang còn một cái thiếu rất đáng quan tâm, đó là: thiếu lòng tin. Nhân dân chẳng dám tin nhà nước vì chuyện giả dối, tham ô, thất đức. Nhân viên chẳng dám tin giám đốc. Trò không dám tin thầy. Ra đường chẳng dám tin ai. Người trong nhà cũng giảm lòng tin nơi nhau, và ngay trong cộng đoàn cũng còn nhiều bất tín! Sự dối trá từ trong tâm thức lan tràn tới chủ trương, rồi ra đến cộng đồng. Chữ tín đã qua đời vì bị thanh trừng, đầu độc, xóa sổ”.

Nhận định khá tiêu cực, nhưng cũng là một thực tế. Con người không còn giữ được chữ tín với nhau chỉ vì theo cách sống duy vật, để nặng lòng tham lam tiền bạc, của cải, thú vui chóng vánh đời này quá lẽ. Không chỉ bất tín với nhau, mà còn cả bất tín với Thiên Chúa nữa. Bởi khi người ta đã tôn thờ vật chất xoàng thường, thì hầu như lòng trí chẳng còn chỗ cho Thiên Chúa nữa, dầu chỉ là một ý niệm thấp thoáng về Chúa.

Chúa Giê-su dạy các gia đình hôm nay: “Không ai có thể làm tôi hai chủ”. Vì nếu để nặng lòng và trung tín với danh lợi dục, thì sẽ phủ nhận sự hiện diện và can thiệp của Chúa, và cũng sẽ không thể trung tín với vợ, với chồng, với con cái và với ai được.

Ước gì các gia đình nhắc nhở nhau: tiền bạc không phải là cùng đích, cũng chẳng phải là cứu cánh cuộc đời. Hạnh phúc đích thực của gia đình là cùng đặt niềm tin cậy mến nơi Chúa, và hết lòng hy sinh cho nhau vì yêu nhau, vì trung tín với nhau.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình chọn Chúa là cùng đích, là gia nghiệp, để trung tín với Chúa và bền vững yêu nhau. Amen.

10/11 CHÚA NHẬT 32 THƯỜNG NIÊN.

1V 17,10-16; Hr 9,24-28; Mc 12,38-44 (hoặc Mc 12,41-44).

ĐỒNG TIỀN “TRỊ GIÁ NHỎ, GIÁ TRỊ LỚN”

“Bà góa nghèo này đã bỏ nhiều hơn hết”.

Bà góa nghèo trong Tin Mừng hôm nay chỉ có hai đồng tiền nhỏ, nhưng đó là tất cả tài sản của bà. Bà bỏ hai đồng tiền nhỏ ấy vào thùng dâng cúng. Bà không còn gì nữa, bà trắng tay.

Thật hào phóng, thật anh hùng, thật đáng nể phục lòng tin yêu của bà. Tin, bà tin vào Thiên Chúa tiếp tục quan phòng gìn giữ bà. Yêu, bà yêu Chúa và xây dựng nước Chúa vì yêu Chúa. Trong mắt của nhiều người, hai đồng tiền kia trị giá quá bé nhỏ, quá ít ỏi, và hẳn là không ai ca tụng bà, có khi lại còn coi thường, khinh miệt. Còn Chúa Giê-su, Người thấu suốt bà từ trong tâm tư, ý nghĩ và cả việc âm thầm mà quảng đại của bà. Và Người xác nhận: “Bà góa nghèo này đã bỏ nhiều hơn hết”.

Chúa không muốn các gia đình đợi đến lúc dư thừa, mới dâng cúng, mới đóng góp xây dựng hội thánh, mới cho đi, mới làm việc bác ái. Chúa là đấng giàu có vô cùng. Chúa không thiếu tiền bạc, không thiếu vật liệu xây dựng. Chúa cũng không cần phải có nhà thờ to, nhà thờ đẹp, nhưng Chúa cần mỗi chúng ta hết lòng yêu mến Chúa, hết lòng yêu mến nhau. Chúa thấu tỏ mỗi ý nghĩ hành động của chúng ta. Cứ cho đi, cứ làm việc bác ái, chẳng cần ai biết, nhưng tin Chúa biết rõ, và tin Chúa vui mừng khi chúng ta cho đi tất cả, cho Chúa, cho tha nhân.

Hóa ra, giá trị của việc dâng cúng hay bác ái không dựa trên trị giá đồng tiền lớn nhỏ. Ông Tư dạy các con: “Đừng do dự khi dâng cúng, lúc cho đi. Yêu đi, rồi làm gì thì làm! Chia sẻ cho người vì yêu Chúa yêu người, chứ không vì yêu mình. Dâng cho Chúa để tạ ơn Chúa chứ không phải để Chúa tạ ơn mình”.

Lạy Chúa, xin cho mỗi người, mỗi nhà là một bà góa lặng lẽ, âm thầm, yêu mến, quảng đại cho đi để tạ ơn Chúa, để tỏ lòng xác tín Chúa quan phòng, để tỏ tình yêu thương tha nhân, và nhất là, để xin Chúa cất dành vào kho tàng vĩnh cửu. Amen.

11/11 THỨ HAI TUẦN 32 THƯỜNG NIÊN.

Tt 1,1-9; Lc 17,1-6.

CHÚA CHỈ CÓ XÓT THƯƠNG VÀ THỨ THA

“Dù một ngày bảy lần nó trở lại nói cùng con rằng: Tôi hối hận, thì con hãy tha cho nó”

Có cụ khoe về vợ mình: “Ai đến nhà tui cũng khen bà xã tui duyên dáng, lịch sự, vui vẻ. Tui rất mừng. Vâng! Bình thường là như thế, là rất tốt. Thế nhưng, họ đâu có biết rằng: mỗi khi có ai đó nhắc tới tên của một người trong danh sách “ghét cay ghét đắng” của bà, thì bà nổi cơn lôi đình không ai chịu nổi!”.

Có bạn trẻ tức tối hỏi ông Tư: “Ông xem, từ khi con cưới vợ đến giờ, bố con không cho cái gì cả. Hỏi đất, ông nói: Đất của tao. Hỏi nhà, hỏi xe, hỏi cái gì ông cũng nói “của tao”. Tức chết được”. Ông Tư nói: “Của bố, tức còn là của con đó! May mà bố không nói: “Đất, nhà, xe là của bà chủ đề rồi! Không cho được”.

Hóa ra, lòng người là vậy sao? Tại sao phải giữ trong lòng một danh sách từ ghét đến thù? Có người vợ dám nói với người ta về chồng mình rằng “Tui thù ông tới chết”. Có đứa nghịch tử, khi ai hỏi tới bố nó, nó trả lời: “Đừng nhắc tới ông. Tui thù ông”.

Thiên Chúa không có “danh sách những người “ghét cay ghét đắng”, chỉ có danh sách những người được tha thứ, xót thương.

Vì thế, Chúa dạy các gia đình phải khoan dung tha thứ cho nhau, không chỉ một lần, năm bảy lần, mà tha thứ cả đời. Trong gia đình, gia tộc, mà còn ganh tỵ, ghen ghét, thù hiềm nhau, thì ai dám tin mình yêu thương tha thứ cho ai được? Trong cộng đồng mà còn hơn thua nhau, ghét nhau, thù nhau đến mức tìm cách bôi nhọ, hạ bệ nhau thì còn gì là đạo yêu thương hiệp nhất, còn gì là đạo của Thiên Chúa giàu lòng thương xót? Ông Tư nói: “Ai nói xấu nói hành hay đặt điều đặt chuyện vu oan hại người, ai dùng mạng xã hội mà bôi nhọ kẻ khác, thì họ tự giới thiệu mình là kẻ có ác tâm giết người cho thỏa lòng thù ghét”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn hy sinh chịu đựng, khoan dung tha thứ cho nhau, để gia đình luôn êm ấm bình an. Amen.

12/11 THỨ BA TUẦN 32 THƯỜNG NIÊN.

Tt 2,1-8.11-14; Lc 17,7-10.

VIỆC PHẢI LÀM CHO SÁNG DANH CHÚA

“Chúng tôi là đầy tớ vô dụng: vì chúng tôi đã làm điều chúng tôi phải làm”

Cuộc đời mỗi người là một chuỗi hồng ân lớn lao và quý giá: hồng ân sự sống, hồng ân đức tin, hồng ân quan phòng, hồng ân cứu chuộc, và hồng ân phục sinh. Những người sắp đi qua cuộc đời này đều có thể cảm nghiệm sâu sắc về vô vàn hồng ân ấy. Và những người đang bước đi trên chính cuộc đời mình, cũng sẽ nhận ra mình đang được sống và sống được, được vui và vui được là nhờ ơn Chúa, chứ chẳng phải tài sức gì của riêng mình.

Đó phải là xác tín vững chắc của người tin vào Thiên Chúa. Và nhờ xác tín ấy, họ làm bất cứ điều gì cũng với ý tạ ơn Chúa, chứ không bao giờ làm việc mà đòi Thiên Chúa phải trả công.

Có nhiều người cảm thấy xấu hổ khi có ai đó cảm ơn rằng: “Xin Chúa trả công vô cùng cho kẻ làm phước cho chúng tôi”, xấu hổ vì trong lòng họ, việc làm ơn cho ai, là việc mà họ làm để tạ ơn Chúa, chứ nào dám đòi Chúa phải trả công nữa đâu.

Vâng, được lãnh nhận để trao ban, để cho đi, chứ chẳng phải để cất giữ; dùng của Chúa ban làm lợi cho người thì đẹp ý Chúa.

Ước gì, khi làm việc lành phúc đức, khi góp công của xây dựng giáo hội, khi tham gia các việc trong hội đoàn, trong giáo xứ, thì các gia đình luôn nhớ rằng: đó là “việc con phải làm để tạ ơn Chúa, và tuyệt đối không làm để Chúa phải tạ ơn con”

Ước gì không có ai làm việc mình thích làm để yêu cầu giáo hội phải tuyên dương, tưởng lệ, phải cảm ơn xứng đáng, phải xếp loại đại ân nhân. Chúng ta không bao giờ là ân nhân của Thiên Chúa. Chính Chúa, mới là vị đại ân nhân của chúng ta.

Cúi xin Chúa sáng soi, cho chúng con đừng biết “việc phải làm” cho sáng danh Chúa và mưu ích cho các linh hồn. Xin đừng để chúng con “làm việc thích làm” cho sáng danh chúng con, mà chẳng lợi ích gì cho chúng con và cho ai cả. Amen.

13/11 THỨ TƯ TUẦN 32 THƯỜNG NIÊN.

Tt 3,1-7; Lc 17,11-19.

CỨU CHUỘC NHAU ĐỂ TẠ ƠN CHÚA CỨU CHUỘC

“Không thấy ai trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này”

Mười người phung cùi được Chúa Giê-su chữa lành, nhưng chỉ có một người trở lại tạ ơn Chúa. Người ấy lại là người xứ Samaria, dân ngoại. Hóa ra, người nhà của Thiên Chúa đáng lý phải hết lòng tạ ơn Chúa, thì lại vô ơn cách tệ hại hơn những người mà chúng ta gọi là người lương. Chuyện ngược đời!

Cha mẹ cả đời vất vả hy sinh cho con, thì con lại phụ ơn bạc nghĩa, còn ai đó cho con đôi đồng, giúp con thăng quan tiến chức, ai đó cứu mạng con, thì con lại trân quý, mang ơn, đền ơn cách xứng đáng, còn kính cẩn nghiêng mình dạ dạ vâng vâng!

Câu chuyện người phung cùi xứ Samaria hôm nay nhắc nhở các gia đình luôn sống trong niềm vui tạ ơn Thiên Chúa. Tạ ơn Chúa vì ơn cao trọng hơn cả là ơn được cứu mạng khỏi chết đời đời, được sống lại và được sống muôn đời trong Nước Chúa nhờ công nghiệp của Chúa Giê-su Ki-tô. Tạ ơn Chúa bằng cách sống công chính theo Lời Chúa Giê-su dạy, bằng cách sống bí tích Thánh Thể giữa đời là bẻ tấm bánh đời mình ra cho người khác được ăn, được sống và sống dồi dào. Tạ ơn Chúa bằng cách yêu thương người với lòng cảm thông, thấu hiểu, khoan dung tha thứ, quảng đại sẻ chia, giúp đỡ, chạnh lòng xót thương và bước xuống, xuống tay chữa lành bao thương tích cho người.

Cụ thể hơn, việc tạ ơn đẹp ý Chúa là vợ chồng yêu thương hy sinh chung thủy; là cha mẹ làm gương sáng và giáo dục con cái sống công chính để có một gia đình an bình hạnh phúc như ý Chúa muốn; là cả nhà yêu Chúa, yêu Giáo Hội, yêu nhau, yêu hết mọi người! Cha mẹ bất hòa, vợ chồng bất thuận, con cái bất nhất, anh em bất nhân bất nghĩa... là lời tạ ơn Chúa được sao?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tạ ơn Chúa cứu chuộc, bằng cách yêu thương cứu chuộc nhau khỏi chết muôn đời. Amen.

14/11 THỨ NĂM TUẦN 32 THƯỜNG NIÊN.

Plm 7-20; Lc 17,20-25.

SAO KHÔNG QUÝ CHUỘNG SỰ SỐNG VĨNH CỬU?

“Nước Thiên Chúa ở giữa các ông”

Người Do Thái mong đợi Thiên Chúa đến để giải thoát họ khỏi ách đô hộ của thực dân. Bởi vậy, trong mắt họ, Đức Giê-su chưa phải là nhà lãnh đạo cuộc cách mạng mà họ mong đợi vì Người xuất thân từ một gia thế quá tầm thường. Họ nghĩ rằng người lãnh đạo cuộc cách mạng cho dân tộc phải xuất thân từ một danh gia vọng tộc, tầm cỡ bề thế. Họ dám hỏi Người “khi nào Nước Thiên Chúa đến?”. Câu hỏi ấy hàm ý: Khi nào Người của Thiên Chúa đến để giải thoát họ.

Chúa Giê-su trả lời: “Nước Thiên Chúa đang ở giữa các ông”. Chúa muốn cho họ biết sự hiện diện của Người là sự hiện diện của Thiên Chúa, của Nước Thiên Chúa. Ai đón nhận Người, thì được quyền công dân của Nước Thiên Chúa, được Thiên Chúa giải thoát khỏi ách thống trị của ma quỷ, của tội lỗi, và được Người ban cho sự sống đời đời trong Nước Thiên Chúa.

Cho đến nay, chúng ta, những người tin Chúa Giê-su, vẫn còn cái não trạng trông chờ Người giải thoát chúng ta khỏi những đau khổ của bệnh tật, của nợ nần, khôn khổ, áp bức, bị trị hơn là trông chờ Người giải thoát khỏi vòng xoáy của tội lỗi, của ma quỷ. Có vô lý không, khi tội lỗi thì vẫn phạm, mà cầu xin cho hết khôn khổ thì vẫn cầu. Sao chỉ lo sợ cái khôn khổ ở đời này, mà không bận tâm đến cái khôn khổ ở đời sau?

Nước Chúa đang ở giữa các gia đình, và đang mời gọi các gia đình đón nhận Lời Chúa Giê-su và Thánh Thể Người để đổi phận đời hư nát thành vĩnh cửu. Có nhà, cứ đến 4 giờ chiều là cả nhà cắm đầu vào cái điện thoại để dò số, mong trúng số, trúng đề để đổi đời! Sao không quý chuộng Chúa Giê-su là sự sống vĩnh cửu, lại cứ cầu xin cho được sung sướng ở đời này?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lắng nghe và sống Lời Chúa Giê-su, rước lấy Thánh Thể và sống Thánh Thể giữa đời. Amen.

15/11 THỨ SÁU TUẦN 32 THƯỜNG NIÊN.

2Ga 4-9; Lc 17,26-37.

LÀM LÀNH, LÁNH DỮ ĐỂ ĐƯỢC ĐEM ĐI

“Cũng xảy ra như thế trong ngày Con Người xuất hiện”

Con người đang chung sống với nhau nhưng có ai dám biết ai tốt, ai xấu, ai lành, ai dữ. Chỉ có Thiên Chúa mới thấu suốt tường tận tâm hồn của mỗi người, và chính Chúa, sẽ ban thưởng Nước Chúa cho người sống tốt lành, sống công chính.

Lời Chúa cảnh tỉnh mỗi người hãy luôn sống tốt, sống lành, sống khát khao sự sống đời đời trong Thiên Chúa. Còn trần gian thì mờ mịt, hấp dẫn cuốn hút con người khát khao sống, sống thêm, sống nữa, sống mãi trong cái hạnh phúc ngắn ngủi, và quên đi sự sống đời sau với hạnh phúc vững bền! Chúa muốn chúng ta đánh đổi sự sống tạm thời này để lấy sự sống đời đời, bằng cách sống yêu thương, hiến dâng, sẻ chia cho người, như cách sống yêu của Chúa Giê-su, như Lời Người dạy.

Trong ngày Chúa đến đem con người về sự sống vĩnh cửu, thì ai sống tốt sống lành, ai khao khát, ai ngưỡng vọng sự sống của Thiên Chúa và chấp nhận đánh đổi tất cả để được sự sống ấy, sẽ được Chúa đưa về Nước Chúa. Ngược lại, ai ham chuộng đời này, lệ thuộc vật chất này, ai chỉ lo cho cuộc sống riêng mình mà không nghĩ đến ai, không xót thương ai, không chia sẻ cho ai, ấy là người sẽ phải bị để lại cùng với vật chất hư nát!

Xác chết ở đâu thì điều hậu ở đó. Bây giờ, số phận của thân xác có tình điếm trang trau chuốt cho xinh đẹp này sẽ tàn vong!

Lụt đại hồng thủy bất ngờ xảy đến thế nào, thì việc Chúa đến với mỗi người cũng vậy. Ước gì các gia đình làm lành, lánh dữ, buông bỏ danh lợi dục để tinh thức chờ đón Chúa; luôn tin cậy mến Chúa và sống bác ái yêu người: cho kẻ đói ăn, cho kẻ khát uống, cho kẻ rách rưới ăn mặc, viếng kẻ liệt cùng kẻ tù rạc, cho khách đố nhà, chuộc kẻ làm tội, chôn xác kẻ chết...

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn khát khao sự sống vĩnh cửu, qua việc mến Chúa và yêu người như Chúa đã yêu. Amen.

16/11 THỨ BẢY TUẦN 32 THƯỜNG NIÊN.

3Ga 5-8; Lc 18,1-8.

TRUNG THÀNH TIN CẬY MẾN CHÚA TUYỆT ĐỐI

“Thiên Chúa sẽ minh xử cho những kẻ Người tuyển chọn hàng kêu cứu với Người”

Một bà góa kêu xin quan tòa minh xét cho bà. Vị Quan tòa ấy không hề kính sợ Chúa, cũng chẳng kiêng nể ai, nhưng vì bà quá rầy mãi, cuối cùng, ông cũng đã minh xét cho bà.

Lời Chúa trong dụ ngôn dạy các gia đình hãy thành tâm, và kiên trì kêu cầu Chúa. Chúa không vì sợ bị quấy rầy, nhưng vì thương yêu, luôn đáp lại tiếng kêu cứu của con cái Người.

Chúa thấu suốt lòng dạ, ý nghĩ con người. Chúa biết rõ ai chân thành, ai gian dối. Chúa thấu hiểu khát vọng và Chúa lắng nghe lời cầu xin tha thiết của mỗi người. Chúa đầy quyền năng và giàu lòng thương xót, Người có thể làm cho chúng ta mãn nguyện. Nhưng, Người cũng muốn tôi luyện lòng tin, lòng mến, của chúng ta mạnh mẽ và nồng nàn, tôi luyện đức cậy trông của chúng ta thật kiên trung bền vững. Vì thế, Người mong chúng ta mãi tin, mãi yêu Người, liên li nhớ đến Người và kiên trì kêu xin Người, chứ đừng nản lòng nản chí bỏ cuộc.

Chúa muốn chúng ta tin vào Người, với một đức tin tuyệt đối, trên hết mọi sự, không thể nửa vời làm tôi hai chủ; đức tin chắc chắn vững vàng không do dự; đức tin liên li, không thể lúc tin lúc không; và là đức tin trung thành cho đến chết.

Có người cầu xin Chúa ở nhà thờ, cầu xin Đức Mẹ ở Tà-pao, nhưng rồi cũng đến chùa khấn vái, thậm chí còn đến với bà thầy bói ông thầy cúng nhờ kêu van nài xin cho được việc! Có vẻ giống như chuyện kêu oan chỗ này không được thì chạy tới chỗ kia, cầu xin người này không giúp thì chạy tới người khác.

Ước gì các gia đình trung kiên cầu xin Chúa, và tin chắc chắn rằng, Chúa sẽ nhậm lời và ban cho điều tuyệt hảo theo ý Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình trung thành tin cậy yêu mến Chúa cách tuyệt đối cho đến ngày Chúa đến. Amen.

17/11 CHÚA NHẬT 33 THƯỜNG NIÊN.

Đn 12,1-3; Hr 10,11-14.18; Mc 13,24-32.

GIA ĐÌNH SUM HỌP TRONG NGÔI NHÀ VĨNH CỬU

“Người sẽ quy tụ những người được tuyển chọn từ khắp bốn phương trời”

Chúa nhật 33, đã gần cuối mùa phụng vụ. Lời Chúa mời gọi chúng ta hướng lòng đến ngày cùng tận của thế giới vật chất này, và chuẩn bị cho ngày cùng tận của mỗi chúng ta nữa.

Có ai trong chúng ta dám nói mình sẽ còn sống cho đến ngày tận thế để chứng kiến cảnh chuyển mình rợn rùng của một thế gian vật chất này trước khi biến tan vào hư không vĩnh viễn. Cũng có ai dám nói mình biết được giờ giắc, phút giây nào mình lìa khỏi cõi đời. May chăng, có thể nhìn thấy cảnh tượng hãi hùng qua cái chết của những người ra đi trước chúng ta. Có những cái chết êm đềm, nhẹ nhàng nhưng cũng có những cái chết thật khủng khiếp. Và dẫu có cách chết nào đi nữa, thì cũng là một sự thật của đoạn kết đầy bi thương trong kiếp sống con người. Và dĩ nhiên rồi, ai cũng sợ chết. Tiếc là, có sợ chết, nhưng không chuẩn bị gì cho sự chết của chính mình.

Lời Chúa muốn thắp lên cho các gia đình niềm vui, niềm hy vọng, để xóa tan đi nỗi sợ hãi về cái chết, cách chết, giờ chết.

Chúa Giê-su nói: “Thiên Chúa sẽ sai các thiên thần của Người đi quy tụ những kẻ đã được tuyển chọn từ khắp bốn phương, từ chân trời cho đến cùng kiệt trái đất”. Hóa ra, các Kitô hữu là những người được Thiên Chúa tuyển chọn, và Người sẽ quy tụ họ về trong Nước của Chúa. Sự chết là ngưỡng cửa vượt qua cuộc sống tạm bợ này để bước vào cuộc sống vĩnh cửu.

Ước gì các gia đình chuẩn bị cho cái chết bằng cách sống tin cậy mến Chúa và yêu người. Ước gì mỗi người tin tưởng rằng: sự sống lại của Chúa Giê-su đã biến sự chết thành hồng ân cho các gia đình sum họp trong ngôi nhà vĩnh cửu của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu Chúa, yêu người, và bình an tin tưởng Chúa cho cả nhà sum họp trong Nước Chúa. Amen.

17/11 CHÚA NHẬT

LỄ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM Mt 10, 17-22

HIÊN NGANG SỐNG ĐẠO GIỮA ĐỜI

“Các con sẽ bị điệu đến nhà cầm quyền và vua chúa vì Thầy, để làm chứng cho họ và cho dân ngoại biết”.

Các Thánh Tử Đạo Việt Nam là những người hiên ngang làm chứng về Chúa, làm chứng cho Tin Mừng trước mặt quan quyền thế gian, trước mặt người đời. Đúng như lời Chúa nói hôm nay, biết bao người Việt Nam là ông bà tổ tiên ta đã bị điệu đến nhà cầm quyền và vua chúa, bị khắc vào má hai chữ “tả đạo”, bị tra hỏi, bị ép buộc bỏ Chúa, bỏ đạo, bị tra tấn, hành hình đủ mọi cách đau đớn, bị giết chết cách dã man nhất. Họ đã tín thác tất cả vào Chúa, và để cho Chúa Thánh Thần nói những điều cần nói với thế gian. Họ xem cái chết vì Chúa, là vinh phúc, vì cái chết ấy minh chứng cho mọi người rằng đức tin vào sự sống lại cùng Chúa Giê-su Phục Sinh là chính đạo.

Ngày nay, các gia đình không bị điệu đến nhà cầm quyền hay vua chúa nữa, nhưng lại bị điệu đến chỗ danh vọng, dục vọng và những thú vui chóng vánh trần gian; không bị khắc vào hai chữ tả đạo, nhưng trần gian lại giới thiệu tràn lan một loại tả đạo đầy hấp dẫn: vật chất là tất cả; không bị tra tấn hành hình dã man như xưa, nhưng bị loại tra tấn dục dằn, khoan khoái làm mất linh hồn mà không hề mất mạng. Cuộc tử vì đạo ngày nay có vẻ không cần đổ máu, nhưng đòi hỏi nơi các gia đình một cuộc từ bỏ quyết liệt, để không nghiêng về phía vật chất nữa, nhưng hướng lòng về Chúa, và khát khao thuộc trọn về Chúa.

Ước gì các bạn trẻ quyết giữ đức khiết tịnh trong một xã hội buông tuồng. Ước gì các vợ chồng quyết giữ tình yêu chung thủy hạnh phúc khi người người ngoại tình, ly dị cách vô tâm. Ước gì các cha mẹ quyết bỏ lòng tham danh lợi dục giữa một xã hội chủ trương vật chất là cứu cánh! Tử đạo thời nay là vậy.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hiên ngang sống đạo giữa đời, quyết tuân giữ lề luật Chúa trước bao cám dỗ. Amen.

17/11 CHÚA NHẬT

LỄ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM Lc 9, 23-26

LIỀU MẤT MẠNG SỐNG MÌNH VÌ YÊU

“Ai liều mất mạng sống mình vì tôi, thì sẽ cứu được mạng sống ấy”.

Các Ki-tô hữu là những người đã được hồng ân tháp nhập vào Chúa Ki-tô, đã nên một với Chúa Ki-tô, để sống và chết với Người, đã nên một khát khao, một ý chí, một lòng xót thương, một sứ vụ với Người. Đó phải là tâm niệm của mỗi Ki-tô hữu. Sống chết với Người, là từ bỏ mình, vác thập giá, hiến mạng sống mình vì yêu Chúa Cha, vì yêu con người. Thánh Phao-lô đã đạt tới sự nên một viên mãn như thế, và đã nói: “Tôi sống, nhưng không phải là tôi sống mà là Chúa Ki-tô sống trong tôi”.

Các Thánh Tử Đạo Việt Nam cũng là những con người mỏng dòn, yếu đuối, nhưng khi tin vào Chúa, thì khiêm nhường nhận ra đức tin non yếu của mình và cầu xin Chúa thêm sức. Nhờ ân sủng Chúa, mà họ được nên một với Chúa Ki-tô, và tình yêu Chúa Ki-tô thúc bách họ can đảm làm chứng cho Nước Chúa.

Các Thánh Tử Đạo đã khiêm nhường và sẵn sàng từ bỏ cái tôi kiêu căng của mình để hoàn toàn thuộc về Chúa Ki-tô. Các Ngài đã từ bỏ cái tôi ích kỷ cầu an của mình, để cùng Chúa Ki-tô hướng tới tha nhân và làm cho tha nhân được hạnh phúc. Các Ngài đã cùng Chúa Ki-tô gánh lấy những khổ đau cuộc đời cho tha nhân được hạnh phúc. Các Ngài liều mất mạng sống, vì tin Chúa Ki-tô làm chủ cuộc sống của họ ở đời này, và đời sau nữa.

Hóa ra, bằng lòng đánh mất mạng sống, danh dự, của cải hư nát, bình an hạnh phúc ảo ở đời này đi vì yêu Chúa, vì yêu người, thì lại được sự sống, vinh quang, gia nghiệp vĩnh cửu, bình an hạnh phúc đích thực ở đời sau trong Nước Chúa.

Ước gì, đó là xác tín và cuộc sống của các gia đình hôm nay!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hân hoan vui mừng khi từ bỏ mọi sự thế gian, để lòng tin cậy mến Chúa, và sẵn sàng chịu thương chịu khó chịu khổ đau vì hạnh phúc của tha nhân. Amen.

17/11 CHÚA NHẬT
LỄ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM Ga 17,11b-19
TIN CẬY MẾN CHÚA ĐẾN CÙNG

“Thế gian đã ghét họ”.

Chúa Giê-su thân thưa với Chúa Cha nỗi niềm yêu thương của Người dành cho các môn đệ. Người xin Cha gìn giữ các môn đệ nên một với Thiên Chúa Ba Ngôi và nên một với nhau, xin gìn giữ họ trung tín, xin gìn giữ họ khỏi ác thần, xin gìn giữ họ trung trinh ơn thánh hiến. Bởi, vì danh Cha, vì họ thuộc về Cha, vì họ thuộc về Người, vì họ không thuộc về thế gian nên “thế gian đã ghét họ”. Quả thực, các môn đệ của Chúa đã yêu thương thế gian và muốn giới thiệu cho thế gian niềm vui của con cái Thiên Chúa, thì thế gian lại dành cho họ những oán ghét hận thù, và cả sự tẩy chay, bài xích và diệt trừ.

Lời cầu nguyện ấy của Chúa Giê-su cũng dành cho mỗi Kitô hữu, mỗi gia đình công giáo hôm nay. Chúa biết rõ: khi chúng ta quyết lòng không thuộc về thế gian, không theo những quyền rũ bất chính của nó, không thỏa hiệp, không ủng hộ, không chiều chuộng, không để lòng dính bén quy lụy thế gian nữa, thì thế gian oán ghét, tìm cách tiêu trừ, ám hại chúng ta.

Thế nhưng, số phận của những người công chính là số phận của Đức Giê-su. Các Thánh Tử Đạo Việt Nam được Chúa Cha nâng đỡ gìn giữ để trung tín với Thiên Chúa, với Tin Mừng thế nào, thì các gia đình hãy tin tưởng cũng sẽ được như vậy. Điều đáng nói là: liệu các gia đình có đủ can đảm tách mình ra khỏi vòng xoáy của danh lợi dục vật chất hư hèn này không! Bởi, sống giữa thế gian mà không thuộc về thế gian, đã là tử đạo rồi.

Ước gì các gia đình luôn tín thác vào Chúa, đặt vận mệnh đời mình trong tay Chúa, yêu mến Chúa trên hết mọi sự thế gian. Bây giờ, mỗi phút giây chiến thắng những chước cám dỗ lìa xa Chúa, là mỗi lần tử vì đạo, và được Chúa yêu nhiều hơn.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình vượt qua bao thử thách, chiến thắng các cám dỗ, để tin cậy mến Chúa đến cùng. Amen.

**18/11 THỨ HAI LỄ CUNG HIẾN THÁNH ĐƯỜNG
PHÊ-RÔ VÀ PHAO-LÔ Cv 28, 11-16. 30-31; Mt 14, 22-33
HÃY YÊN TÂM! CÓ THẦY ĐÂY, ĐỪNG SỢ!**

“Xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy”.

Hoàng đế Constantinô và các người kế vị xây dựng Thánh đường Phê-rô năm 350 và Thánh đường Phao-lô năm 390.

Đền thánh Phê-rô, vì xuống cấp, đổ nát, đã được xây dựng lại vào thời giáo hoàng Jules II (1503-1513) và được Đức Giáo Hoàng Urbain VIII cung hiến lại năm 1626.

Đền thánh Phao-lô vì bị hỏa hoạn năm 1823, đã được xây dựng lại theo cùng mẫu thiết kế cũ, và được Đức Giáo Hoàng Piô IX cung hiến lại ngày 10 tháng 12 năm 1854, với sự tham dự của các giám mục từ khắp nơi trên thế giới qui tụ về nhân dịp công bố tín điều Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội.

Năm 1568, Đức Giáo Hoàng Piô V cho vào lịch phụng vụ Rôma ngày 18-11, lễ cung hiến chung cho cả hai thánh đường.

Lời Chúa trong lễ kỷ niệm cung hiến thánh đường Phê-rô và Phao-lô cho chúng ta biết về đức tin và lòng nhiệt thành của vị tông đồ cả, là thánh Phê-rô, giám mục đầu tiên của Giáo Hội.

Đền thờ như tòa nhà Đức Tin Công Giáo dựa trên nền tảng đức tin của các Thánh Tông Đồ. Giáo hội như chiếc thuyền trôi trên biển sóng, mà vị thuyền trưởng là Đức Giê-su, Đấng sẽ đưa chúng ta về đến bến bờ vĩnh cửu.

Ước gì các gia đình hôm nay luôn noi gương các thánh tông đồ mà nhiệt thành và vững tin vào Chúa. Dầu có lúc yếu hèn, cũng hãy yên tâm, Chúa Giê-su sẽ kéo chúng ta lên, Người không thể để chúng ta đắm chìm trong biển đời mê muội.

Giáo hội luôn là Giáo Hội Thánh Thiện của những người chưa thánh thiện có lòng khát khao nên thánh thiện. Gia đình là Giáo Hội thu nhỏ, nơi ấy, mọi người tin tưởng vào Đức Giê-su, yêu mến Giáo Hội, và yêu mến các mục tử kế vị các tông đồ.

Lạy Chúa, xin giữ gìn đền thờ các gia đình xinh đẹp, để cùng xây dựng Giáo Hội Chúa thánh thiện, vững bền. Amen.

18/11 THỨ HAI TUẦN 33 THƯỜNG NIÊN

Kh 1,1-4;2,1-5a; Lc 18,35-43.

BIẾT AI MÙ LÒA, TẮM TỐI HƠN AI!

“Người muốn Ta làm gì cho người? - Lạy Ngài, xin cho tôi được xem thấy”

Một người mù ngồi ăn xin bên vệ đường ở thành Giê-ri-cô, anh bị người ta mắng nhiếc khi kêu xin Chúa Giê-su thương xót cứu chữa. Chỉ với hai chi tiết ấy, đủ cho thấy anh bị mọi người gạt ra ngoài rìa xã hội. Cách con người đối xử với người bất hạnh là như vậy sao? Sao không đặt mình vào trường hợp xấu số ấy để có thể dành cho người bất hạnh một chút cảm thương.

Đúng là không còn gì để mất, nên anh bất chấp chuyện đời khinh bỉ, và anh lại la to hơn một lần nữa: “Lạy con vua Đavít, xin thương xót tôi!”. “Lạy Ngài, xin cho tôi được xem thấy”.

Khao khát được chữa lành là chuyện tha thiết hẳn nhiên của người bệnh mù. Còn lòng tin tưởng vào người chữa lành lại là một thôi thúc tự bên trong của Thánh Thần. Cả hai kết hợp nên một lời nguyện xin đẹp lòng Thiên Chúa. Và Chúa Giê-su chữa lành cho anh được nhìn thấy. Đáp lại, anh đi theo Người, và ca tụng Thiên Chúa đã cứu thoát anh.

Thử hỏi những người đang xem thấy kia, những người nặng lời mắng nhiếc anh mù kia, chắc gì các người đã nhìn ra Đức Giê-su là Đấng có thể chữa lành, Đấng có thể cứu sống. Thế thì, biết ai bất hạnh hơn ai? Biết ai mù lòa, ai tắm tối hơn ai?

Chúa muốn mỗi người mỗi nhà tha thiết và tin tưởng xin Chúa chữa cho lành đôi mắt đức tin của nhà mình, để nhà mình có thể nhìn thấy Chúa Giê-su, tin tưởng Người Cứu Độ.

Ông Tư nói: “Uống thuốc mắt cho bồ mắt, chăm sóc mắt cho tốt, sửa mắt cho đẹp, mổ mắt cho sáng, mà không nhìn thấy được những nỗi bất hạnh của tha nhân, thì đôi mắt ấy cũng mãi là đôi mắt mù lòa, cần nhờ Lời Chúa Giê-su cứu chữa”.

Lạy Chúa, xin chữa cho lành đôi mắt tâm linh của các gia đình, để họ nhìn thấy Chúa Giê-su nơi người bất hạnh. Amen.

19/11 THỨ BA TUẦN 33 THƯỜNG NIÊN

Kh 3,1-6.14-22; Lc 19,1-10.

KHÁT KHAO NHÀ MÌNH ĐƯỢC ƠN CỨU ĐỘ

“Con Người đến tìm kiếm và cứu chữa điều gì đã hư mất”

Ai có lòng chân thành muốn gặp Chúa để cải thiện thì bất kể khó khăn nào cũng vượt qua. Ông Gia-kêu thấp bé, nhưng lòng khao khát của ông thì không thấp bé. Ông trèo lên cây sung! Chúa nhìn ông trên cây sung và bảo ông xuống mà đón tiếp người. Chỉ có như thế, mà cuộc đời ông đã hoàn toàn cải thiện: bỏ thí nửa phần của cải cho kẻ khó, đền gấp bốn cho ai bị thiệt hại. Đúng như Chúa nói: “hôm nay, nhà này được cứu độ”. Vì “Con Người đến tìm kiếm và cứu chữa điều gì đã hư mất”.

Hầu như các gia đình vẫn quên điều này: Chúa đã đến tìm kiếm và cứu chữa con người đã hư, đã mất. Có những gia đình chỉ nhớ đến Chúa khi lâm lụy bệnh tật nghèo khổ nợ nần, còn khi bình thường làm ăn phát đạt giàu có thì lại quên. Được mấy người giàu có đầy đủ của cải vật chất mà khao khát gặp Chúa để xin cứu chữa điều hư mất nơi cuộc sống đức tin, đức cậy, đức mến của mình? Cũng không thiếu người nghe Lời Chúa, rước Thánh Thể Chúa mà chẳng mấy may biến đổi, cải thiện.

Chuyện đầu năm, ai cũng chen nhau hái lộc Lời Chúa. Mở ra đọc, rồi khen lấy khen để: Chúa nói quá đúng. Thế thôi, rồi cả năm quên tuốt! Chuyện hái lộc Lời Chúa như một lần xin xăm.

Cũng vậy, chuyện rước Thánh Thể vẫn thường xuyên, nhưng như mượn Chúa đánh bóng vẽ đạo đức bên ngoài của mình. Vâng, ngay với Thiên Chúa, mà con người còn thiếu thành thật, dư giả dối, thì làm sao nhà mình được ơn cứu độ?

Ước gì các gia đình khiêm nhường nhận ra điều hư, cái mất trong tâm hồn người nhà mình. Ước gì các gia đình chân thành khao khát, đón tiếp Chúa và hân hoan cải thiện đời sống công chính như Gia-kêu, để Chúa công bố: “nhà này được cứu độ”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khát khao gặp được Chúa để cải thiện đời sống nên công chính, và được Chúa cứu độ. Amen.

20/11 THỨ TƯ TUẦN 33 THƯỜNG NIÊN

Kh 4,1-11; Lc 19,11-28.

DỪNG NÉN BẠC CHÚA BAN ĐÚNG Ý CHÚA

“Sao người không gửi bạc Ta ở ngân hàng”

Người khiêm nhượng thì nhận ra những gì mình có là của Chúa ban cho chứ không phải tự sức mình hay tự nhiên mà có. Trí khôn, sự thông minh hiểu biết, tài năng, sức khỏe, sắc đẹp và cả tiền bạc của cải sự nghiệp, đều là những nén bạc quý giá.

Chúa muốn mỗi người sử dụng những nén bạc cách khôn ngoan để mỗi người sống vui hạnh phúc ở đời này, và làm lợi cho Chúa chính là Chúa có thêm người về Nước Chúa ở đời sau.

Thế nhưng, rất đáng tiếc, hầu như ai cũng mang tội ăn cắp hồng ân của Chúa, làm vốn cho mình để làm vinh danh mình, để hưởng thụ đời này mà chẳng tìm sự sống ở đời sau!

Thì ra, chuyện thường ngày của người phạm rằng: người biết chữ, khoe chữ; người có tài, khoe tài; người có sắc, khoe sắc, người có tiền của, khoe tiền của... và khoe để khẳng định mình hơn người, để phê phán, phẩm bình, chê bai xem thường người, chứ không phải để phục người, để chia sẻ cho người vui sống! Cách nào đó, thì họ cũng tự chôn những nén bạc quý giá ấy vào cái hố ích kỷ hưởng thụ riêng mình, chẳng làm lợi gì cho ai!

Lại cũng chuyện thường ngày của những người ít vốn: họ tự ti mặc cảm, buồn chán thua người, ghét người, bôi nhọ người, và muốn kéo người xuống chỗ thấp hèn cho thỏa lòng ghen ăn tức ở! Để được gì cho mình và để được gì cho người!

Chuyện thường ngày đáng nề phục của những người sử dụng vốn liếng Chúa ban để làm lợi cho mình, để phục vụ người. Một chị ốm yếu bé nhỏ bán vé số nuôi con ăn học. Chúa chọn con chị làm linh mục dòng Ngôi Lời. Bà cố vẫn bán vé số nuôi thân! Người khuyết tật vẫn an vui và làm việc đôi chân để kiếm sống.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình biết dùng những nén bạc Chúa ban, mà xây dựng cho nhà mình, cho giáo hội, cho mọi người cuộc sống an vui hôm nay, và mai sau trong Chúa. Amen.

21/11 ĐỨC MẸ DÂNG MÌNH TRONG ĐỀN THỜ.

Đcr 2, 14-17; Mt 12, 46-50

ĐỂ THIÊN CHÚA THỰC HIỆN THÁNH Ý CỦA NGƯỜI

“Phàm ai thi hành ý muốn của Cha tôi, Đấng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi”

Lễ Đức Mẹ Dâng mình trong đền thờ bắt nguồn ở phương Đông; lễ này có liên quan tới ngày kỷ niệm lễ Cung hiến thánh Đường Đức Mẹ (*Sainte-Marie-la-Neuve*) (21 tháng 11 năm 543), thánh đường này được hoàng đế Justinien (527-565) xây dựng tại Giêrusalem gần Đền thờ và bị quân Ba Tư phá hủy năm 614. Đức Giáo Hoàng Grêgôriô XI (1370-1378) cho phép cử hành thánh lễ này với giờ kinh phụng vụ riêng; và năm 1472, Đức Giáo Hoàng Sixte IV mở rộng lễ này cho Giáo Hội công giáo toàn cầu với một phụng vụ giờ kinh riêng trong sách nguyện. Việc Đức Mẹ Dâng Mình là một biểu tượng của việc hoàn toàn thánh hiến cho Thiên Chúa, nên sự kiện này cũng được hiểu như một mẫu mực cho việc chuẩn bị đời sống tu trì hay thánh hiến. Cha Olier, vị sáng lập hội các cha Xuân Bích, và nhiều nhà giáo dục đã đề nghị lấy mẫu nhiệm Đức Mẹ Dâng Mình làm mẫu mực hoàn hảo cho sự thánh hiến.

Mẹ Maria dâng mình cho Thiên Chúa cách hân hoan vui mừng để cho Thánh Ý của Thiên Chúa được thực hiện ngay trong cuộc đời mình. Ai cũng muốn làm chủ đời mình. Nhưng Đức Maria thì để Thiên Chúa hoàn toàn làm chủ đời mình. Trong cuộc đời Mẹ, không có một động thái nào khởi đi từ ý riêng của Mẹ, nhưng tất cả là ý muốn của Thiên Chúa.

Không có Đức Khiêm Nhường, thì không thể có cuộc tận hiến vĩ đại như thế. Mẹ Maria đã khiêm nhường cùng với Thiên Chúa Khiêm Nhường, và Đức Giê-su Khiêm Nhường.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết noi gương Mẹ khiêm nhường, khó nghèo, vâng phục và tinh tuyền thánh thiện, bằng lòng để Thiên Chúa làm chủ cuộc đời mỗi người và cả nhà, để Người thực hiện thánh ý tốt lành thánh thiện của Người. Amen.

21/11 THỨ NĂM TUẦN 33 THƯỜNG NIÊN

Đcr 2,14-17; Mt 12,46-50.

KHÓC THƯƠNG ĐỀN THỜ ĐỔ NÁT

“Chớ chi người hiểu biết sứ điệp mang hoà bình lại cho người”

Chúa Giê-su khóc thương thành Giê-ru-sa-lem. Người lấy làm tiếc: *“Chớ chi người hiểu biết sứ điệp mang hoà bình lại cho người”*. Người tiên báo thành sẽ bị tàn phá sụp đổ tan hoang đến độ không còn hòn đá nào trên hòn đá nào. Bởi thành Giê-ru-sa-lem được gọi là Thánh Đô của bao đời, được xây dựng nên để thờ kính Thiên Chúa, là biểu tượng của niềm tin vào Thiên Chúa. Thế nhưng, giờ đây, khi Con Thiên Chúa đến, thì những người mang danh nghĩa là con cái Thiên Chúa lại không muốn đón tiếp Người. Thành đô chỉ còn là một công trình vật lý, phục vụ cho những ý đồ trần gian phàm tục. Không còn ý nghĩa thiêng thánh. Chẳng còn biểu tượng niềm tin. Người ta đã xua đuổi Thiên Chúa ra khỏi thành, và thay vào đó là một mớ ngẫu tượng phù vân nhớp nhúa.

Chúa Giê-su cũng đang khóc thương và lấy làm tiếc cho mỗi người chúng ta. Bởi thân xác tâm hồn chúng ta là đền thờ của Thiên Chúa ngự trị. Thế mà, chúng ta đã xua đuổi Thiên Chúa ra khỏi thân xác, tâm hồn mình, lại rước ma quỷ vào để chúng nó điều khiển ta từ chối và chống lại Thiên Chúa.

Thử hỏi, có phải lòng mình đang đầy tham lam bất chính, đang chất chứa những ý tà, ý gian, ý ác, ý phàm tục và đang tôn thờ tiền bạc, danh vọng, thú vui xác thịt dè hèn không? Thử hỏi cõi lòng mình đang ngổn ngang chật chội kia có còn chỗ nào cho Thiên Chúa nữa không? Nếu có, chắc Thiên Chúa ngộ thờ!

Có cụ già vẫn thường khóc một mình trong đêm khi nhìn căn nhà mình, khi nhớ đến gia đình mình, nhớ đến con cái, đứa lo làm giàu quên Chúa, đứa ăn chơi hư đốn! Đền thờ đổ nát!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết tông khứ những thứ phù vân ra khỏi tâm hồn, để một mình Chúa ngự trị mà thôi. Amen.

22/11 THỨ SÁU TUẦN 33 THƯỜNG NIÊN

Kh 10,8-11; Lc 19,45-48.

THANH TẮY VÀ LÀM MỚI TÂM HỒN, THÂN XÁC

“Các người đã biến đền thờ Thiên Chúa thành sào huyệt trộm cướp”

Cũng thì chuyện thanh tẩy đền thờ, thánh Luca kể Chúa Giê-su “xua đuổi” các người buôn bán trong đền thờ; thánh Mattheu nói rõ Người “lật bàn, xô ghế”, và thánh Gioan thì nói Người dùng “dây roi” mà quất vào họ. Hóa ra, Chúa Giê-su không chỉ biểu lộ cảm xúc thương, giận thành Giê-ru-sa-lem, mà còn tỏ cử chỉ quyết liệt hơn nữa, khi người vung tay đánh đuổi và nặng lời với những người buôn bán trong đền thờ. “Nhà Ta là nhà cầu nguyện, các người đã biến thành sào huyệt trộm cướp”.

Chúa Giê-su cũng bày tỏ cảm xúc yêu thương, giận, và cử chỉ quyết liệt với chúng ta. Người không muốn chúng ta làm ô uế thân xác, linh hồn mình. Người không muốn chúng ta đánh mất chính mình. Người quyết lấy lại cho bằng được thân xác tâm hồn chúng ta là đền thờ của Thiên Chúa ngự trị.

Chúa không muốn con cái Chúa lợi dụng chỗ thờ phượng, sự thờ phượng Thiên Chúa để mưu cầu danh lợi, để đánh bóng tên tuổi mình, để che đậy bao điều bỉ ổi của mình.

Thân xác mỗi tín hữu là đền thờ của Thiên Chúa ngự trị. Vì thế, xin đừng biến thân xác mình thành món hàng trao qua đổi lại, bán sỉ bán lẻ cho ma quỷ và những tay sai của chúng. Cũng đừng chất đầy tâm hồn những thứ nhớp nhúa, thấp hèn, không còn xứng với phẩm giá con cái của Thiên Chúa nữa.

Ước gì các gia đình nhận ra Chúa đang lật bàn xô ghế và dùng roi mà quất vào gia đình mình, vì người nhà mình không yêu mến Chúa trên hết mọi sự, lại rước mọi sự danh lợi đục nhớp nhúa vào lòng, biến đền thờ thành nơi buôn bán của quỷ.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình quyết tâm thanh tẩy và làm mới lại thân xác tâm hồn, nhờ sám hối, xưng thú tội, quyết chừa tội, nhờ lắng nghe và vui sống Lời Chúa giữa đời thường. Amen.

23/11 THỨ BẢY TUẦN 33 THƯỜNG NIÊN

Kh 11,4-12; Lc 20, 27-40.

ĐỪNG CHẾT KHI HÃY CÒN ĐANG SỐNG

“Thiên Chúa không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng của kẻ sống”

Nhóm Sa-đốc thời Chúa Giê-su không tin có sự sống lại, và sự sống đời sau. Giá mà Chúa Giê-su trả lời rằng ở sự sống đời sau cũng có chuyện vợ, chuyện chồng, chuyện xác thịt lạc thú rượu thịt, thì hẳn là họ sẽ tin ngay, và mong ước. Bởi, trong lòng họ hình dung Nước Thiên Chúa và sự sống đời sau phải y chang như đời này mới thực là hạnh phúc, sung sướng đáng mong đợi. Hóa ra, sự sống đời này làm lòng người mê muội, ảo tưởng.

Chúa Giê-su mạc khải cho con người biết: Thiên Chúa là Đấng hằng sống, là sự sống vĩnh cửu. Thiên Chúa ban sự sống ấy cho con người, nhưng con người đánh mất đi vì tội kiêu căng, bất tuân. Thiên Chúa chuộc lại sự sống cho con người bằng sự chết và sự sống lại của Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa. Chúa là Thiên Chúa của kẻ sống, nơi Người, không hề có sự chết. Ai tin vào Người, thì sống trong sự sống của Thiên Chúa, chứ không thể sống trong sự chết của những thứ hạnh phúc phù du.

Sống trong sự sống chứ đừng sống trong sự chết. Đừng chết khi hãy còn đang sống. Con quạ quắp được miếng thịt. Cả bầy bay theo nó. Chỉ khi nào nó nhả miếng thịt, nó mới được tự do!

Ước gì các gia đình lo cho nhau sống trong sự sống của ân sủng Thiên Chúa, sự sống của Thiên Chúa nơi Lời Chúa, nơi Thánh Thể Chúa, nơi lòng tín thác vào Chúa, nơi sự kết hiệp mật thiết với Chúa. Cha mẹ nào cũng phải biết xót ruột, biết đau đớn khi nhà mình còn mãi sống trong sự chết vì mê muội thế gian này quá lẽ, mà chẳng chuẩn bị cho sự sống lại, và sự sống đời sau, chẳng có hy vọng cả nhà sum họp trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khi sống ở đời này, luôn hướng về đời sau, và đặt niềm hy vọng cả nhà sum họp trong Nước Chúa, để cùng lo cho nhau sống đẹp ý Chúa. Amen.

24/11 CN 34 TN. CHÚA GIÊ-SU KI-TÔ VUA VŨ TRỤ
Đn 7,13-14; Kh 1,5-8; Ga 18,33b-37.

NƯỚC TÔI KHÔNG THUỘC VỀ THẾ GIAN

“Quan nói đúng: Tôi là Vua”

Chúa Giê-su không trả lời cho quan Philato rằng: “Tôi là Vua Dân Do Thái”. Nhưng, Người nói đến Nước của Người không thuộc về thế gian. Bởi, nếu Nước Người thuộc về thế gian thì hẳn là nhân dân, quân đội của Người đã không để cho Người phải rơi vào hoàn cảnh bị bắt bớ, bị giao nộp, bị xét xử thế này.

Nghe Chúa Giê-su nói đến “Nước Tôi”, làm cho quan Philato phải hỏi lại lần nữa: “Vậy, ông là vua sao?”. Và Chúa Giê-su xác nhận: “Quan nói đúng: Tôi là Vua”.

Vâng, Người là “Vua của một Nước không thuộc về thế gian” chịu đứng trước tòa thế gian, cho người thế gian xét xử. Chuyện lạ đời chưa từng có, nhưng bây giờ, lại là một sự thật hiển nhiên: Sự thật là Con Thiên Chúa, Đấng tác thành vũ trụ và là vua muôn loài... giờ đây phải khiêm nhường hạ mình xuống thăm sâu để cứu chuộc nhân loại hư mất do tội kiêu ngạo.

“Tôi là Vua. Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về Sự Thật. Ai thuộc về Sự Thật thì nghe tiếng Tôi”.

Có câu chuyện rằng: Thần Sự Thật và Thần Giả Dối tắm cùng một dòng sông. Thần giả dối lên bờ trước, lấy y phục của Thần Sự Thật mặc vào. Thần Sự Thật lên sau, không thể mặc y phục của thần giả dối. Sự Thật luôn là trần trụi. Chỉ có Thiên Chúa mới có thể làm được điều kỳ diệu ấy. Chỉ có Con Thiên Chúa mới xứng đáng là Vua của nhân loại này, vị Vua thương dân, chịu chết thay cho dân để cứu dân khỏi chết muôn đời.

Sự thật đã hiển nhiên: sự thật của lòng xót thương, sự thật của lòng khiêm nhường, sự thật của ơn cứu chuộc, sự thật trần trụi nhưng là sự thật vĩnh cửu, sự thật chí thánh. Ai sống giả dối thì không phải là công dân trong Nước của Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn sống trong sự thật, thật lòng tin cậy mến Chúa, thật lòng yêu nhau, yêu người. Amen.

25/11 T. AN-RÊ DŨNG LẠC VÀ CÁC BẠN TỬ ĐẠO
2Mcđ 7,1.20-23.27b-29; Mt 10, 17-22

CAM ĐẢM TỪ KHƯỚC NHỮNG QUYỀN RỦ

“Các con sẽ bị điệu đến nhà cầm quyền và vua chúa vì Thầy, để làm chứng cho họ và cho dân ngoại biết”

“Các con hãy coi chừng người đời, vì họ sẽ nộp các con...”.

Khi dùng hai chữ “người đời”, Chúa Giê-su có ý nói đến người mê muội sự đời, người tôn thờ vật chất trần gian, người không muốn tiếp nhận Thiên Chúa, người chống lại Thiên Chúa.

Xin đừng ai vì câu nói ấy mà nghĩ rằng những người lương, những người không đồng đạo với chúng ta sẽ nộp chúng ta cho công nghị. Không phải thế đâu. Người lương là người lương thiện, không phải đối tượng mà chúng ta phải quá dè dặt.

Và với cách hiểu như trên, thì “người đời” chẳng ở đâu xa, có thể người nhà, có thể người dung, có thể là bạn sắp cưới, có thể cùng làng, cùng xứ đạo, và cũng có thể là người đạo dòng, đạo gốc... bất kỳ ai dẫn đường chỉ lối, bày vẽ, xúi giục, cám dỗ ta làm điều bất chính sai lẽ luật Chúa, ấy là “người đời” mà Chúa Giê-su dặn các gia đình phải canh chừng cẩn thận.

Hóa ra, những tên lý hình thời nay không dùng gươm giáo, búa kềm, như xưa mà ép các gia đình bước qua thập giá nữa, nhưng lại dùng sự ngọt ngào, êm ái, hấp dẫn, thoải mái, khoái lạc đến mức không cần ai phải đàn áp, mà tự các gia đình bỏ đạo, bỏ Chúa hồi nào không hay. Bận nhậu, bỏ lễ. Có hẹn karaoke, hát với nhau, bỏ lễ. Có lịch nhảy đầm, bỏ lễ. Cần tiền hơn cần giữ lẽ luật Chúa. Nhớ chuyện vui chơi hơn nhớ Chúa.

Ước gì các gia đình cảm thấy xấu hổ và có tội với các thánh tử vì đạo là tổ tiên của mình, khi tự mình làm sụp đổ cơ đồ đức tin tổ tiên đã gây dựng bằng máu, chỉ vì thiếu cảnh giác trong thời đại duy vật vô thần này. Ước gì các gia đình luôn chiến thắng những cám dỗ mê muội sự đời, ảo tưởng hạnh phúc.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình can đảm từ khước những quyền rủ của danh lợi dục, để trung tín tin cậy mến Chúa. Amen.

25/11 THỨ HAI TUẦN 34 THƯỜNG NIÊN

Kh 14, 1-3, 4b-5, Lc 21, 1-4

HÀO PHÓNG CHO ĐI TẤT CẢ, VÌ YÊU

“Người thấy bà goá nghèo khó bỏ vào đó hai đồng tiền nhỏ”.

Bà goá kia bỏ vào thùng tiền dâng cúng chỉ có hai quan tiền nhỏ, nhưng là tất cả gia sản của bà. Bà đã trắng tay! Còn những người khác, bỏ vào nhiều hơn, nhưng không phải là tất cả.

Đó là những gì Chúa Giê-su nhìn thấy. Đúng là chỉ có Chúa Giê-su mới nhìn thấu tận mọi cảnh đời. Điều mà con người trần gian không nhìn thấy, thì Chúa Giê-su thấy tỏ tường. Điều mà thế gian xem thường, thì Chúa Giê-su lại quý chuộng.

Bởi, trong mắt mọi người, bà goá kia với chỉ hai đồng tiền nhỏ, thì chẳng giá trị gì so với số tiền nhiều hơn. Giá trị nhân phẩm đồng hóa với giá trị của những đồng tiền. Còn đối với Thiên Chúa, giá trị nơi tấm lòng của người sử dụng đồng tiền.

Câu chuyện Tin Mừng có thể làm các gia đình chột dạ, vì nhà nào cũng tính toán cẩn thận khi cho đi, khi dâng cúng. Ít có ai, nếu không nói là không có ai, dám cho đi, dâng cúng tất cả những gì mình có. Có chăng cũng chỉ là của dư thừa. Và còn tệ hơn nữa là: khi đã làm phúc cho đi, thì người nhận phải mang ơn, đền ơn; khi đã dâng cúng, thì đòi hỏi người nhận phải công bố, phải cảm ơn công khai cho đàng hoàng, cho xứng đáng.

Thật vô lý! Có lẽ nào lấy của Chúa, dâng cho Chúa, rồi lại yêu cầu Chúa phải tạ ơn mình sao? Có người suy gẫm: lúc ra đời, mình đôi tay trắng; lúc qua đời, mình trắng đôi tay! Có nắm giữ được gì nữa đâu! Có mất mát gì của mình đâu! Tất cả là của Chúa ban để phục vụ, để cho đi, chứ không phải để nắm giữ.

Ước gì, các gia đình hân hoan vui mừng cách thánh thiện khi phục vụ, khi cho đi, khi dâng cúng với tâm tình tạ ơn Chúa và tín thác hoàn toàn vào Chúa – không do dự, không tính toán, không tiếc xót, không kể công, không đòi đền đáp, ca tụng...

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra tất cả là hồng ân Chúa, và hào phóng cho đi tất cả vì yêu như Chúa đã yêu. Amen.

26/11 THỨ BA TUẦN 34 THƯỜNG NIÊN
Kh 14,14-19; Lc 21,5-11.

HẸN NHAU TRONG CÔI SỐNG ĐỜI ĐỜI

“Không còn hòn đá nào nằm trên hòn đá nào”

Ngày tận thế, không là một đồn đoán, dự đoán hay ảo tưởng, nhưng là một sự thật chưa đến, và cũng không ai dám biết lúc nào, ngày nào sẽ xảy đến. Cũng không ai dám biết người nào sẽ còn lại để được chứng kiến cảnh tận thế, bởi vì khi thời gian của thế gian này chưa chấm dứt, thì con người đã lần lượt được Chúa gọi về, chấm dứt chuỗi ngày sống nơi cõi đời tạm bợ.

Lời Chúa hôm nay nói về sự đổ nát của đền thờ Giê-ru-sa-lem, “sẽ đến ngày không còn hòn đá nào nằm trên hòn đá nào”, vì con người không dùng Giê-ru-sa-lem để thờ phượng Chúa nữa, lại thờ phượng ngẫu tượng danh lợi dục thế gian. Cũng vậy, một con người không thờ phượng Thiên Chúa nơi thân xác linh hồn mình, thì thân xác ấy cũng đổ nát, và ngàn thu đổ nát! Ngược lại, ai tin cậy mến Chúa, bằng lòng để cho thân xác mình làm đền thờ Chúa ngự trị, thì sự chết chính là ngưỡng cửa bước vào niềm hy vọng, niềm vui, trong cõi sống muôn đời.

Tác giả Á Giang Hồ, viết bài thơ “Tận Thế của tôi”, với mấy dòng thơ tâm niệm đẹp về đời người: “Khi đời này chưa qua, thì tôi đã qua đời. Đời hãy còn quán quýt, thì tôi đã xa xôi. Đời còn xanh ước vọng, tôi đã tiêu tan rồi. Chia tay đời, đời nhé, cảm ơn đời yêu tôi. Hẹn gặp đời, đời nhé, trong cõi sống đời đời”.

Hóa ra, có mang tiếng là ả giang hồ, nhưng vẫn sống trong niềm tin cậy mến, thì vẫn được quyền hy vọng một cõi sống đời đời trong Nước Chúa, và có quyền khát khao cuộc sum họp của mọi người thánh thiện trong cõi sống đời đời với Thiên Chúa.

Ước gì các gia đình luôn nhớ: “trước khi thế gian này cùng tận, thì đời mình đã tận cùng”, và giúp nhau tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự, để được Chúa ngự trị cho đến ngày tận cùng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình mến Chúa, yêu người, sống trọn niềm hy vọng trùng phùng trong cõi sống đời sau. Amen.

27/11 THỨ TƯ TUẦN 34 THƯỜNG NIÊN

Kh 15,1-4; Lc 21,12-19.

VÌ CHÚA, CON BỊ NGƯỜI NHÀ GHÉT BỎ

"Các con sẽ bị mọi người ghét bỏ vì danh Thầy..."

Các Ki-tô hữu phải là những người kết hiệp toàn vẹn với Chúa Ki-tô, không chỉ trong tâm tưởng, không chỉ trong sự kết hiệp thâm sâu thiêng thánh, mà còn là một cuộc sống: Sống như Đức Ki-tô đã sống, yêu như Đức Ki-tô đã yêu, chết vì yêu như Đức Ki-tô đã chết vì yêu. Thiết nghĩ, đây không là một lý tưởng, một ước mơ, một ước nguyện, nhưng là một cuộc sống chứng tá, sinh động, linh hoạt của các gia đình giữa đời thường.

Có người nói: “Không có gia đình nào có thể thổi thác, khước từ, hay tránh né được thập giá. Bởi có né cũng không được. Vì đó là ý Chúa muốn. Không có thập giá, không có khổ đau, thì hoặc không có tình yêu, hoặc tình yêu chưa đủ chín”.

Thập giá gia đình không chỉ là sự từ bỏ chính mình, mà còn phải đón nhận và vác đỡ thập giá cho người mình yêu. Nhận đau khổ về mình, để cho người được hạnh phúc. Không có đau khổ nào đau khổ cho bằng đau khổ do người nhà mình gây ra!

Chúa Giê-su nói: “Các con sẽ bị mọi người ghét bỏ vì danh Thầy”. Mọi người ở đâu thì chưa biết, nhưng “bị người trong nhà mình ghét bỏ mình vì danh Chúa”, thì thật là đau khổ.

“Ông Sáu nói với bà Sáu: “Bà cứ lo chuyện Chúa, chuyện nhà thờ, chuyện hát múa, bao đồng. Có Chúa nào ban cho bà cái gì đâu! Toàn chuyện mất thời gian vô bổ”. Có đau không?

Bố nhắc con cái chuyện đọc kinh tối sáng, chuyện xưng tội rước lễ, giữ lễ Chúa nhật, chuyện sống đạo cho đảng hoàng. Có đứa nhăn tin trả lời: “Bố lo viết di chúc và chia tài sản đi, đừng lo ba chuyện linh tinh đó. Chúa miết”. Lòng bố đau như cắt!

Vợ gọi chồng đi lễ. Chồng bảo: “Em đi đi. Anh mệt, lễ hoài!”

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình kiên trì chịu đựng những đau khổ do người nhà gây nên, và xin vì những đau khổ ấy, Chúa ban cho họ sớm hiệp nhất với nhau trong tin yêu Chúa. Amen.

28/11 THỨ NĂM TUẦN 34 THƯỜNG NIÊN

Kh 18,1-2.21-23;19,1-3.9a; Lc 21,20-28.

HÃY ĐỨNG DẬY VÀ NGẮNG ĐẦU LÊN

“Giêrusalem sẽ bị các dân ngoại chà đạp...”

Chúa Giê-su nói về ngày thành đô Giê-su-sa-lem sụp đổ, tan hoang, cũng chính là ngày thế mạt. Và ngày ấy, Người trở lại mà xét xử muôn dân. Tất cả những gì đã được tiên báo trong kinh thánh sẽ ứng nghiệm chính xác trong ngày ấy. Và Thiên Chúa, trong Đức Giê-su, sẽ biểu lộ quyền năng, vinh hiển, và lòng xót thương của Người đối với mọi dân nước.

Giê-ru-sa-lem, một thờ nào, là đền thờ để thờ phượng Thiên Chúa mà dân riêng của Người đã biến thành hang động trộm cướp, sẽ bị các dân ngoại chà đạp, phá đổ tan hoang.

Những lời tiên báo này, như một cảnh cáo cho tất cả những ai cố tình không tin vào Thiên Chúa, không đón nhận Đức Giê-su Ki-tô là Tin Mừng cứu rỗi, không thực hiện đúng Lời Tin Mừng mà Con Thiên Chúa mang đến cho nhân loại.

Phần chúng ta, các Ki-tô hữu ước gì viễn tượng tận thế và ngày Chúa Ki-tô lại đến phán xét trần gian, sẽ không làm chúng ta nao núng, lo sợ, hay bi quan về cuộc sống của mình.

Chúa Giê-su bảo hãy vui lên, hãy yêu mến Chúa nhiều hơn, hãy can trường chu toàn lề luật Chúa, hãy sống Lời Chúa và vững tin vào Lời Chúa hứa: “Phần các con, các con hãy đứng dậy và ngắm đầu lên, vì giờ cứu rỗi các con đã gần đến”.

Hạnh phúc biết bao cho các gia đình tin cậy mến Chúa, trong Đức Giê-su Ki-tô. Vì thế, ước gì các gia đình sống công chính giữa cuộc đời đầy dẫy những bất chính, và cùng nhau chuẩn bị sẵn sàng cho ngày tận thế của mình, để được chết trong ân tình tín nghĩa của Thiên Chúa. Ngày ấy, thân xác của người nhà mình sẽ sống lại mà chịu phán xét. “Hãy vui lên”. “Hãy đứng dậy và ngắm đầu lên, vì giờ cứu rỗi các con đã đến”

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình tin cậy mến Chúa và luôn sống trong niềm vui hy vọng cả nhà được cứu rỗi. Amen

29/11 THỨ SÁU TUẦN 34 THƯỜNG NIÊN

Kh 20,1-4.11-21,2; Lc 21,29-33.

NGÀY THÊ MẠT HAY NGÀY CHÚA VINH HIỂN

“Khi các con xem thấy những sự đó xảy ra, thì hãy biết rằng nước Thiên Chúa đã gần đến”

Khi nhìn thấy cây vả và mọi cây cối nảy lộc đâm chồi, hẳn biết ngay mùa hè đang đến. Cũng vậy, hãy nhận ra sự xuất hiện của những điềm báo trước ngày thê mạt, là tín hiệu vui mừng cho toàn thể nhân loại vì Đức Giê-su sắp trở lại quy tụ mọi dân nước mà xét xử. Bây giờ, triều đại Nước Thiên Chúa đã đến, vì ơn cứu độ đã đến. Chúa Giê-su muốn tất cả những ai yêu mến người và khao khát được cứu độ hãy bình tâm và mừng vui. Không có gì phải lo sợ, chẳng có gì phải kinh hoàng, nếu như chúng ta đã trải qua một hành trình trần gian theo đúng đường lối của Thiên Chúa, sống và thực thi Lời Tin Mừng. Bởi vì, trời đất này sẽ qua đi, sẽ biến tan, nhưng Lời Chúa không hề qua đi, chẳng khi nào tan bay, mà ngược lại, tồn tại vĩnh cửu.

Hãy vững tin Lời Cứu Chuộc, vững tin Lời Chúa Giê-su, Lời ấy là Lời Chân Thật của Thiên Chúa Chân Thật. Và hãy biến niềm tin ấy thành một cuộc sống của người công chính, cuộc sống của người sống trước cuộc sống phục sinh, cuộc sống của người sống bằng sự sống vĩnh cửu của Thiên Chúa. Thiên Chúa là hạnh phúc đích thực của chúng ta. Nước Thiên Chúa chính là cùng đích của đời chúng ta. Nước Thiên Chúa là địa chỉ duy nhất mà chúng ta phải đến cho bằng được, nhờ Đức Giê-su, nhờ tác động của Chúa Thánh Thần. Hãy chuẩn bị cho ngày cùng tận của đời ta. Chúa Giê-su sẽ thăm cây vả đời ta, và xem có xanh tốt xum xuê, có được trái ngon ngọt nào cho chủ của nó không. Hãy đâm chồi nảy lộc xanh tươi, sinh trái ngon quả ngọt là Tin vững mạnh, Cây kiên cường, Mên chân thành, nồng nàn trong suốt cuộc đời Ki-tô hữu. Chúa hiển vinh.

Lạy Chúa, xin cho con Tin, Cây, Mên Chúa suốt đời, để xứng đáng được Chúa tưởng thưởng sự sống đời đời. Amen.

29/11 THỨ SÁU TUẦN 34 THƯỜNG NIÊN

Kh 20,1-4.11-21,2; Lc 21,29-33.

LỜI CHÚA BẢO ĐẢM SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI

“Khi các con xem thấy những sự đó xảy ra, thì hãy biết rằng nước Thiên Chúa đã gần đến”

Chúa Giê-su giảng về ngày tận thế. Người đưa ra thí dụ: khi cây vả và mọi cây cối nảy lộc đâm chồi, thì biết mùa hè đến.

Cũng vậy, khi thấy xuất hiện những điềm báo trước ngày thế mạt, thì hãy vui lên, vì Chúa đang đến để quy tụ mọi dân nước mà xét xử. Bây giờ, Nước Thiên Chúa đã đến, ơn cứu độ đã đến.

Chúa Giê-su muốn tất cả những ai yêu mến người và khao khát được cứu độ hãy bình tâm và mừng vui. Không có gì phải lo sợ, chẳng có gì phải kinh hoàng, khi chúng ta đã đi qua một hành trình trần gian theo đúng đường lối của Thiên Chúa, sống và thực thi Lời Tin Mừng. Bởi vì, Chúa nói, trời đất này sẽ qua đi, sẽ biến tan, nhưng Lời Chúa không hề qua đi. Và vì thế, ai giữ Lời Chúa, ai sống Lời Chúa sẽ mãi tồn tại với Lời Chúa.

Đây là Tin Vui Mừng của ngày tận thế: Thế, tức là thế gian này phải đến lúc tận cùng, chấm dứt, nhưng Lời Chúa là lời Hằng Sống tới ngàn thu. Lời Chúa thắp lên trong lòng mọi người niềm hy vọng “không phải chết muôn đời theo với thế gian”, nhưng được sống lại và sống vĩnh cửu trong Nước Chúa.

Hóa ra, ai sống Lời Chúa khi hãy còn sống, là người sống trước sự sống phục sinh ở đời này, là người cảm nếm được niềm hạnh phúc đích thực trong Thiên Chúa, là người sẽ hân hoan vui mừng trong mọi lúc, ở mọi nơi, cho tới ngày Chúa đến.

Chúa Giê-su sẽ thăm cây vả của mỗi gia đình, xem nó có xanh tốt xum xuê, có được trái ngon ngọt nào cho chủ của nó không. Chúa sẽ hỏi các gia đình đã nghe và thực hành Lời Chúa thế nào, có nhờ Lời Chúa mà trở sinh hoa trái tốt lành cho gia đình mình, cho mọi người không. Nếu có, thật hạnh phúc!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình không lo sợ về giây phút tận cùng cuộc đời, vì Lời Chúa đã bảo đảm sự sống đời đời. Amen.

30/11 LỄ THÁNH AN-RÊ, TÔNG ĐỒ, lễ kính.

Rm 10,9-18; Mt 4,18-22.

MAU MẮN ĐÁP LẠI LỜI MỜI GỌI

“Các ông bỏ lưới mà đi theo Người”.

Anrê tiếng Hy Lạp có nghĩa là mạnh mẽ can đảm. Thánh Anrê được vinh dự làm một trong số 12 tông đồ của Chúa Giêsu. Thánh Anrê là con của Gioa-na. Như em mình là Phêrô, Ngài làm thuyền đánh cá và không có gì khác ngoài chiếc thuyền. Như thế Ngài thuộc lớp người khiêm tốn được Chúa Giêsu yêu thương đặc biệt. Ngài vẫn sống tại làng Bethsaida nhỏ bé bên bờ biển Galilêa cũng gọi là hồ Giênezareth. Ngày ấy đang khi cùng với em là Phêrô đi thả lưới, Chúa Giêsu đã đi ngang qua và mời gọi: “Hãy theo tôi, tôi sẽ làm các anh thành các ngư phủ lưới người ta”. Ông đã mau mắn đáp lại lời mời, và theo Người.

Những người làm nghề chài lưới, vốn học thường ít ỏi, nhưng kinh nghiệm trên biển sóng thì chắc là không ai bằng, và đặc biệt là rất yêu biển, yêu sóng, yêu nghề. Thế nhưng, khi Chúa Giê-su mở lời mời gọi đi theo Người, để làm nghề ngư phủ trên biển đời, để đem về cho Chúa các linh hồn như những mẻ cá kỳ diệu, các ông đã đáp lại lời mời gọi ngay.

Các gia đình hãy thán phục sự nhiệt thành của các ông; thán phục sức cuốn hút từ tác động của Chúa Thánh Thần nơi Lời Chúa Giê-su. Chúa đã tìm đến những địa chỉ bé nhỏ khiêm nhường, để giao phó sứ mạng cao cả lớn lao. Và quả thực, cuộc đời của các Ngài, đã gắn liền với sứ vụ cứu thế của Chúa Giê-su, và đã can đảm chu toàn sứ vụ cho đến hơi thở cuối cùng.

Mừng kính Thánh An-rê Tông Đồ, ước gì các gia đình mau mắn và sẵn sàng đáp lại lời mời của Giáo Hội trong công cuộc truyền giáo hôm nay. Mong đừng ai chê, cùng đừng ai từ chối vì nghĩ mình thấp bé, ít học, nhưng hãy tin tưởng sự hướng dẫn kỳ diệu của Chúa Thánh Thần đang làm việc trong chúng ta.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón nhận và chu toàn sứ vụ loan báo Tin Mừng, bắt đầu từ gia đình sống Tin Mừng. Amen.

30/11 THỨ BẢY TUẦN 34 THƯỜNG NIÊN

Kh 22, 1-7; Lc 21, 34-36

TỈNH THỨC VÀ CẦU NGUYỆN LUÔN

“Các con hãy tỉnh thức, để có thể thoát khỏi những việc sắp xảy đến”.

Hôm nay là ngày cuối cùng trong năm Phụng Vụ, Giáo Hội mời gọi mọi người sống tâm tình ngày cuối cùng trên cuộc sống trần gian, ngày mà Chúa sẽ gọi mỗi người chấm dứt cuộc sống đời này, để bước sang một cuộc sống mới. Ngày ấy sẽ là ngày rất kinh hoàng đối với những người còn “nặng nề bởi chèn chèn say sưa và lo lắng việc đời”. Kinh hoàng vì ngày ấy bất thành linh như chiếc lưới trời chụp xuống. Kinh hoàng vì họ chưa có lòng tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự, mà còn mê muội tìm hưởng thụ thế giới vật chất ngắn hạn này. Kinh hoàng vì họ chưa có lòng khát khao một cuộc sống mới vĩnh cửu, và cũng chưa chuẩn bị gì cho lòng mình thanh thoát để ra đi.

Thiên Chúa là Cha giàu lòng xót thương, Người không muốn cho bất kỳ một con người nào phải hư mất ngàn đời. Người đã sai Con của Người là Chúa Giê-su Ki-tô đến và đổ máu cứu chuộc. Vì thế, Chúa Giê-su tha thiết căn dặn: “Vậy các con hãy tỉnh thức và cầu nguyện luôn, để có thể thoát khỏi những việc sắp xảy đến và đứng vững trước mặt Con Người!”

Ước gì các gia đình lắng nghe Lời Chúa cảnh báo hôm nay, và luôn tỉnh thức trước những mời mọc, quyến rũ của thế gian, để không nặng lòng yêu chuộng sự thế gian này quá lẽ, nhưng luôn tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự. Tỉnh thức chưa đủ, vì tự sức mình không thể chống cự hay từ khước những cám dỗ ngọt ngào làm lòng mình xa Chúa. Vì thế, Chúa dặn hãy cầu nguyện luôn, hãy kết hiệp mật thiết với Chúa luôn, mới mong có đủ ân sủng, đủ sáng suốt, đủ sức mạnh để chiến đấu và chiến thắng.

Lạy Chúa, các gia đình yêu nhau ở đời này, và mong cả nhà sum họp trong Nước Chúa ở đời sau. Xin Chúa giúp cho cả nhà luôn cùng nhau tỉnh thức và cầu nguyện, chờ Chúa đến. Amen.

1. LỜI DẪN BÀI XA CÁCH NGHÌN TRÙNG (Ngày 1 đến 6)

Tháng 11 như một lời nhắc nhớ dễ thương về cùng đích của đời người, không phải là hạt bụi lưu vong, nhưng là một chặng đường tiến về quê hương vĩnh cửu; không phải là dấu chấm hết buồn thiu, nhưng là niềm hy vọng tuyệt hảo hạnh phúc; không phải là bóng đêm rợn rùng, nhưng là chân trời hồng sáng tươi đang đón đợi... Vâng, sự sống này chỉ thay đổi mà không mất đi. Dầu biết là có nghìn trùng cách xa, nhưng là nghìn trùng từ chốn luyện hình sâu thẳm đến cõi nghìn trùng cao sáng hiển vinh – nghìn trùng cách xa của niềm tin và niềm hy vọng.

Xin cho các linh hồn, cho linh hồn ông bà tiên tổ, cho những người thân yêu, được Chúa Giê-su ôm vào vòng tay yêu thương trìu mến, được phúc vinh trong cõi sống đời đời với Thiên Chúa Ba Ngôi. Amen.

XA CÁCH NGHÌN TRÙNG

Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng - Hòa Yên, 1976

Imprimatur: Gm Phaolo Nguyễn Văn Hòa, Nha Trang, 1982

Phối âm, Phối khí: Ns Thế Thông Trình bày: Ca đoàn Sao Mai

Pk1. Xa cách nghìn trùng, trần gian vương bao nhớ nhung. Nơi tâm tối mịt mù, Người ơi bóng đêm rợn rùng. Ra đi không hẹn về, buồn đau ôm gót lê thê. Những bước chân nặng nề, Người ơi hãy thương dìu về.

Đk. Đường về nghìn trùng mờ tối bóng đêm bão bùng. Đường về chập chùng, Người ơi xót thương con cùng. Từ nơi u tối, con khóc thân lưu đày. Tình Cha nhân ái, hãy thương ôm con trong vòng tay.

Pk2. Chan chứa lệ sầu, vực sâu muôn nỗi khổ đau. Xin nhân thứ dạt dào, tình yêu Chúa ôi nhiệm mầu. Thân hư vô bụi bờ, chìm trong quên lãng bơ vơ. Vẫn trung kiên đợi chờ, hồn con khóc than từng giờ..

Pk3. Đôi mắt lệ đầy, đời con mang thân cỏ cây. Sa chân bước đọa đày, hồn con khóc than đêm ngày. Xin Cha thương nhìn lại, này con tha thiết van nài. Dầu cho con khờ dại, Người ơi hãy thương tình này.

2. LỜI DẪN BÀI DÂNG NGƯỜI THÂN YÊU (Ngày 7 đến 12)

Tháng 11 của những nỗi nhớ khôn nguôi, nỗi những người thân yêu nhất của mỗi gia đình. Những ngày chung sống trong trần gian là những ngày ấp đầy yêu thương trong gia đình, trong họ tộc, trong thôn xóm, trong cộng đoàn. Những ngày ấy nay còn đâu/ Có chăng còn lại dấu ấn của một “mỗi tình người, trong mỗi tình Thiên Chúa”. Người đã đi rồi! Giờ lặng im không nói! Nhưng ngôn ngữ tình yêu, âm thanh trù mến nào vẫn cứ hã còn đây, còn trong lòng người ở lại, ngôn ngữ và âm thanh của một sự dâng hiến cao vời!

Nhưng ai không lầm lỗi Chúa ơi! Nếu Chúa chấp tội nào ai được rồi! Chúng con cậy vì danh Chúa nhân từ, xin Chúa thương thứ tha. Amen.

DÂNG NGƯỜI THÂN YÊU

Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng 1993

Imprimatur: Gm Giuse Vũ Duy Thống, Phan Thiết, 20-8-2016

Trình bày: Ca sĩ Phi Nguyễn

ĐK. Dâng Ngài người thân yêu nhất của con . Một đời hy sinh xác thân hao mòn. Hiến trọn tuổi xuân thấm thiết tình son. Giờ này vắng im nụ cười câu nói. Chúa hỡi Chúa hỡi, xin xót thương người, đã có phút sống ân thánh bởi trời, đã có phút chết bao ước mơ đời, một lòng yêu chúa yêu người mà thôi.

pk1. Nhưng ai không lầm lỗi Chúa ơi. Ai không vương vấn tội hư đời. Nếu Chúa chấp tội nào ai được rồi. Xin Ngài mở lượng từ bi thứ tha. Chúa hỡi Chúa hỡi xin thương thứ tha. Chúa hỡi Chúa hỡi xin thương thứ tha. Chúng con cậy vì danh Chúa nhân từ. Xin Chúa thương thứ tha.

pk2. Nhưng đi trong cuộc sống thế gian. Ai đâu nên thánh nên thiện toàn. Chết ngất lỗi lầm sâu thương ai oán. Xin ngài mở lượng từ bi thứ tha. Chúa hỡi Chúa hỡi xin thương thứ tha. Chúa hỡi Chúa hỡi xin thương thứ tha. Chúng con cậy vì danh Chúa nhân từ. Xin Chúa thương thứ tha.

pk3. Con luôn trông cậy Chúa, Chúa ơi. Vì Ngài cứu rỗi ai lỗi tội. Chúa xót thương người thành tâm sám hối. Xin ngài mở lượng từ bi thứ tha. Chúa hỡi Chúa hỡi xin thương thứ tha. Chúa hỡi Chúa hỡi

xin thương thứ tha. Chúng con cậy vì danh Chúa nhân từ. xin Chúa thương thứ tha.

3. LỜI DẪN BÀI HÁT HẠT BỤI HỒNG (ngày 13 đến 18)

Lạy Chúa, tháng 11 mời gọi chúng con gẫm suy về cuộc sống con người ắt tử, nhưng không bao giờ là vô vọng. Bởi, Chúa Ki-tô đã chết và sống lại để ai cùng chết với Người, cũng sẽ được phục sinh với Người.

Mỗi người, mỗi nhà chúng con, rồi cũng sẽ phải trở về với Chúa, và thân xác xinh đẹp này, cũng sẽ trở thành hạt bụi bay vu vơ trong gió ngàn... Nhưng chúng con tin, hạt bụi ấy là hạt bụi hồng, hạt bụi được tái sinh. Chúng con tin xác loài người sẽ sống lại, để sống sự sống thần linh của Thiên Chúa, nhờ sự phục sinh của Chúa Ki-tô.

Trong niềm tin ấy, cả nhà chúng con nguyện xin Chúa thương cứu rỗi ông bà cha mẹ cùng các linh hồn trong luyện ngục, cho được sống lại và được sống đời đời trong Nước Chúa. Amen

HẠT BỤI HỒNG

Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng

Imprimatur: Gm Giuse Vũ Duy Thống, Phan Thiết, 20-8-2016

Trình bày Ns Thế Thông – Cs Long Vũ và nhóm bè Uyên Di

Pk1. Bóng chiều lặng lẽ buông lời, giọt nắng nghiêng rơi nơi cuối trời, xót xa phận đời con Chúa ơi. Rồi chỉ còn một nắm tro thôi, vè giữa chơi vơi theo gió vơi, và biến tan muôn đời ôi Chúa ơi!

ĐK. Xin cho con nhớ mãi mình là hạt bụi hồng được ơn cứu rỗi. Xin cho con nhớ mãi mình là nắm tro tàn được ơn tái sinh. Vì yêu hạt bụi hồng này, vì yêu nắm tro tàn này, mà Chúa đã chết thân phận người, và Người phục sinh cho đời con hiển linh.

Pk2. Bóng chiều mờ khuất xa xôi, làm trái tim cô nghe rã rời nổi đau phận người con Chúa ơi. Đêm dần trôi, lời tím đôi môi, lạy Chúa yêu ơi, con biết rồi, Người xót thương muôn đời ôi Chúa ôi.

Pk3. Thế trần là cõi chia ly, người sẽ ra đi về cõi trời, bên quê mong đợi nơi Chúa thôi. Xin tình yêu nghìn thừa khôn vơi của Chúa Ba Ngôi, tha thứ tội, và dẫn con về trời ôi Chúa ôi.

4. LỜI DẪN BÀI HÁT CHÚA LÀ SỰ SỐNG LẠI (19 đến 24)

Lạy Chúa, Chúa biết rõ thân phận con người, đã được tác sinh tuyệt mỹ, nhưng vì tội nguyên, nên đánh mất vẻ đẹp thiêng thánh, và phải chết ngàn thu.

Vâng, Chúa biết thân phận người, Chúa xót thân phận người và Chúa cứu thân phận người khỏi chết muôn đời, nhưng được sống lại với Đức Ki-tô. Tất cả do lòng xót thương vô biên của Chúa.

Cả nhà chúng con nguyện xin Chúa xót thương ông bà cha mẹ và các linh hồn, đang phải thanh luyện tình yêu trong luyện ngục, sớm được Chúa dẫn đưa vào cuộc sống mới, cuộc sống vĩnh cửu của Thiên Chúa. A men.

CHÚA LÀ SỰ SỐNG LẠI

Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng

Imprimatur: Gm Giuse Vũ Duy Thống, Phan Thiết, 20-8-2016

Trình bày: Trần Anh Vũ

pk1. Chúa biết thân phận người, được Chúa tác sinh nên, bởi tội nguyên, đã đánh mất mình, công trình xinh vẻ với cát bụi, biển tan! Chúa biết thân phận người, Chúa xót thân phận người, và Chúa cứu thân phận người khỏi chết muôn đời, nhưng được sống và được sống lại trong Đức Ki-tô.

Đk. Chúa, Chúa xót thương, Chúa cứu con khỏi chết muôn đời. Chúa, Chúa khoan dung, Chúa thứ tha, đời con vẫn vương tội. Lạy Chúa, Chúa xót thương, Chúa dẫn con vào cuộc sống mới. Chúa, Chúa giữ con luôn luôn tin yêu vào Lời Chúa Ki-tô.

pk2. Chúa biết thân phận người, tựa bóng nắng liêu xiêu, như bụi tro bay trong gió chiều, đóa phù dung tàn phai tiêu điều, hắt hiu! Chúa biết thân phận người, Chúa xót thân phận người, và Chúa cứu thân phận người khỏi chết muôn đời, nhưng được sống và được sống lại trong Đức Ki-tô.

pk3. Chúa biết thân phận người, tựa thoáng nắng qua mau, nơi bể dâu chiều buông tím màu, đi về đâu khỏi đêm lũng sâu, thăm sâu! Chúa biết thân phận người, Chúa xót thân phận người, và Chúa cứu thân phận người khỏi chết muôn đời, nhưng được sống và được sống lại, trong Đức Ki-tô.

5. LỜI DẪN BÀI HÁT CẦU CHO CÁC LINH HỒN (25 đến 30)

Lạy Chúa, tháng 11 đã về

Tháng 11 của những tiếng vọng từ vực sâu u tối, của những linh hồn hãy còn vương bao tội, giờ khát mong Chúa thương xót thứ tha, mở lượng khoan hồng ban ơn cứu rỗi.

Tháng 11 của những nỗi nhớ bóng buốt, bóng cháy nghĩa tình mà buốt giá con tim, nhớ người thân yêu trong cõi im lìm, khát khao cháy bỏng mà cô đơn buốt giá

Tháng 11 của những lời kinh khiêm hạ, từ trần gian dâng lên Chúa quyền uy, xin Người thương mở lượng cả từ bi, đón người thân yêu về nơi hằng sống.

Tháng 11 của niềm tin và hy vọng...Xin lòng Chúa xót thương, xót thương người....Amen.

CẦU CHO CÁC LINH HỒN

Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng

Nihil obstat: Lm. Roco Nguyễn Duy TTK. BTN Việt Nam, 27-10-2021. Imprimatur: Đức Cha Giuse Nguyễn Năng TGM. TGP. Sài Gòn, 28-10-2021. Trình bày: Trần Anh Vũ

1. Người đã ra đi rồi, ra đi lặng lẽ cô độc, giữa những ngày đau thương tang tóc, không một lời thương khóc tiễn đưa. Người đã về chửa, về đến nơi bình yên chửa, đến nơi an nghỉ đời đời trong Chúa chửa, Chúa ơi thương đưa người về bên Chúa.

Xin lòng Chúa xót thương người, Chúa ơi xót thương người, một đời nghèo khổ chơi vui chén nước cầm hơi giữa mùa dịch bệnh không nói nên lời. Xin lòng Chúa thứ tha người, Chúa thương thứ tha người, tội đời ngày tháng xa xôi mê mải trần ai quên tình diệu vợi xin Chúa tha tội.

2. Lạy Chúa rất nhân từ, xin thương người đã qua đời, đang u sầu trong nơi tăm tối, mãi mong chờ ơn Chúa thứ tha. Vì Chúa là Cha, tình Chúa luôn là bao la, Chúa thương tha kẻ thật thà mong thứ tha, Chúa ơi đưa người về bên Chúa.

Xin lòng Chúa xót thương người, Chúa ơi xót thương người, vực sâu đau khổ chơi vui khao khát về nơi hưởng trọn niềm vui trong Chúa muôn đời. Xin lòng Chúa thứ tha người, Chúa thương thứ tha

người, tội đời ngày tháng xa xôi mê mải trần ai quên tình diệu vời xin Chúa tha tội.

LỜI DẪN BÀI HÁT

HOÀ TRONG HƯƠNG KHÓI (chỉ ngày 2 tháng 11)

Lạy Chúa, tháng 11, con cháu quây quần bên nấm mộ của ông bà cha mẹ, hoà trong hương khói nghi ngút bay, kính dâng lên Chúa lời kinh nguyện cầu, cho linh hồn các đấng sinh thành dưỡng dục chúng con, được Chúa thương tha thứ tội lỗi, và đưa về hưởng nhan thánh Chúa trong cõi sống ngàn thu.

Vâng, vì các gia đình chúng con tin Thiên Chúa uy quyền và xót thương, chúng con tin vào Chúa Ki-tô Phục Sinh, chúng con tin xác loài người sống lại, chúng con tin sự sống đời sau trong Chúa, nhờ ơn cứu chuộc của Chúa Ki-tô.

Xin Chúa thương cứu rỗi linh hồn ông bà cha mẹ và các linh hồn. Và xin Chúa cho gia đình chúng con sống Lời Chúa để nên thánh ở đời này, và hy vọng được đoàn viên sum họp với ông bà cha mẹ trong Nước Chúa. Amen.

HÒA TRONG HƯƠNG KHÓI

Sáng tác: PM. Cao Huy Hoàng 1990

Imprimatur: Đức Cha Phaolo Nguyễn Thanh Hoan, Phan Thiết, 2007

- Trình bày: Vũ Phong Vũ

pk1. Hòa Trong hương khói nghi ngút bay Kính dâng lên Ngài lời kinh này Nguyện cầu cho những ai đã khuất đi Mà đời vẫn ghi công ơn sinh thành

ĐK. Một phút cúi đầu để nhớ ơn Người Tượng nhớ công ơn của Người Một phút cúi đầu lòng thiết tha nguyện cầu Lạy Chúa xin Ngài thương cứu rỗi

pk2. Chìm trong quên lãng những dấu yêu Xót xa trăm chiều vì yêu nhiều Một đàn con chất chiu mộ đá rêu Lạnh lùng hắt hiu tâm thân tiêu điều

pk3. Tìm đâu cho thấy bóng dáng xưa Để thân thưa lời tạ ơn Người Và xin tha thứ đi lỗi hiếu kia Đã làm xót xa trái tim chan hòa.

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoiXXdKfw>

hoặc vào Google, đánh chữ: **Sống Theo Lời Chúa TV**

PM. CAO HUY HOÀNG

THÁNG 09-2024

0989774007

pmcaohuyhoang@yahoo.com

pmcaohuyhoang@gmail.com